

Hovedtale til konferencen, Helga Zepp-LaRouche

Den 8. juli 2023 (EIRNS) – Det følgende er en redigeret udskrift af en videooptaget præsentation af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, som afholdt en international konference denne weekend.

“Lad en have iblandt en million haver blomstre!”

Excellencer, ærede gæster, kære venner af Schiller Instituttet!

Hvilken glæde at byde folk fra så mange nationer velkommen her personligt, efter at omstændighederne i over tre år har tvunget os til udelukkende at afholde vores Schiller-konferencer virtuelt! Men vi anvendte denne tid hensigtsmæssigt til at samle så mange nye kræfter verden over, hvormed vi sammen kan gribe ind i dette afgørende øjeblik i verdenshistorien for at skabe et nyt paradigme for menneskehedens fremtid!

Lad mig sige det med det samme: Selv om vores kontinent befinder sig i en eksistentiel krise, vil vi ikke tillade dets undergang. Tværtimod vil vi genoplive det bedste af, hvad europæisk kultur har frembragt, og hvad der nu er begravet under taleboblernes fra en dekadent modkultur og fortidens barbari, og vi vil bringe det ind i udformningen af det nye paradigme!

Vi befinder os utvivlsomt i det farligste øjeblik, den menneskelige art nogensinde har stået over for, da vi er ekstremt tæt på at uddø som art på denne planet, eftersom det ville være konsekvensen af en global atomkrig. Og i modsætning til hvad de transatlantiske massemediers propaganda påstår, skyldes faren ikke “Ruslands uprovokerede aggressionskrig” eller “Kinas stadig mere aggressive imperiale

magtovertagelse", men de transatlantiske kræfter, der skruppelløst leger med atomilden, mens de med alle midler forsøger at udøve unipolær dominans over verden, når den for længst har bevæget sig i en multipolær retning. Mens MSM [mainstream-medierne] i kor bagtaler alle, der vover at tro, at udviklingen ikke begyndte den 24. februar 2022, som "Putinsympatisører", og mens NATO og USA's regering finansierer organisationer, der sætter folk på lister, som bringer deres liv i fare, har nationerne i det Globale Syd i høj grad fået et uafhængigt syn på tingene.

NATO's seksdobbelte udvidelse mod øst, der kommer tusind kilometer tættere på Ruslands grænser på trods af løfter om det modsatte, kan forties lige så lidt som den nordlige "ATLANTIC"-forsvarsalliances bestræbelser på at ekspandere i Indo-Stillehavsregionen som Global NATO. Frem for alt har de krydset Rubicon med de stadig mere åbenlyse og arrogante appeller, hvormed repræsentanter for den "regelbaserede orden" kræver, at hele verden underkaster sig deres intriger og deres "aflad" i moderne klæder (såsom en kulstofafgift eller handel med CO₂-emissioner). Men med sådanne midler håber de at forlænge eksistensen af det håbløst bankerotte neoliberale finanssystem i det mindste en smule længere.

Vi oplever i øjeblikket et epokeskift, om end ikke af den slags som kansler Scholz henviste til den 24. februar 2022, hvilket svarer til militariseringen af Europa som et protektorat for USA. Vi ser snarere afslutningen på omkring 500 års kolonialisme, som landene i det Globale Syd er fast besluttet på omsider at ryste af sig med hjælp fra Kina og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet). For eksempel krævede præsident Ramaphosa på det nylige internationale finanstopmøde i Paris, at det internationale samfund finansierer Inga-dæmningen:

"Lad os få det gjort, og så vil vi være overbeviste om, at I mener det alvorligt med de løfter, I giver... Det anslås, at prisen vil være 80 milliarder dollars og generere mindst 42 gigawatt elektricitet, og det vil have en helt

revolutionerende indflydelse på hele kontinentets energiforsyning og økonomi.”

Mere end 30 nationer har ansøgt om medlemskab af BRICS, som så vil omfatte verdens mest folkerige lande. Forsøget, som hovedsageligt kommer fra USA og Storbritannien, på at “afkoble” sig fra Kina, eller at “de-risikere”, som denne tåbelige frase er blevet kaldt – når alle disse lande er tæt forbundet med Kina – kan kun føre til økonomisk selvmord eller til en lige så selvmorderisk dannelse af geopolitiske blokke, som vil bære kimen til en verdenskrig.

I lyset af denne tektoniske magtforskydning, som højst sker en eller to gange i et årtusinde, må de europæiske nationer – men også USA – beslutte, om de vil samarbejde produktivt med denne nye verdensorden, eller om de (sammen med NATO, USA og Storbritannien) vil vælge total konfrontation og forsøget på at undertrykke det absolutte flertal af menneskeheden. Beslutningen mellem disse to muligheder vil på samme tid teste vores moralske evne til at overleve: Er vi, som rationelle væsener, i stand til sammen med det Globale Syd at tilvejebringe en orden, der garanterer sameksistens for os alle og, som Leibniz ville have udtrykt det, gør det muligt for fremtidige generationer at være lykkelige? Eller er vi sjælløse menneskelige maskingeværer, der hadsk kun er rettet mod ødelæggelsen af den formodede fjende?

Dette er ikke et akademisk spørgsmål, hvilket vil blive tydeligt om fire dage på det årlige NATO-topmøde i Vilnius, hvor den ungarske regering – heldigvis – meddelte, at Ukraines optagelse i NATO vil forblive udelukket, så længe krigen fortsætter, hvilket egentlig burde være en selvfølge. Men nu har Berlins to førende tænketanke – Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP) og Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (DGAP), som begge er tæt på regeringen – for nylig udtalt sig om mulige sikkerhedsgarantier for Ukraine uden for et formelt NATO-medlemskab. Selv om det blot er ideer fra tænketanke og ikke nødvendigvis den berlinske regerings politik, fortjener

disse artikler den største opmærksomhed, fordi deres forfattere er typiske for de såkaldte "eksperter", der taler uafbrudt i talkshows og således påvirker befolkningens synspunkter.

Det er ikke kun i Frankrig, at der på det seneste har været stor bekymring over Tysklands tilsyneladende fuldstændige tab af al suverænitet (som aldrig var særlig hensigtsmæssig), som det kunne ses i den tyske regerings udeblivende reaktion på sabotagen af Nord Stream-rørledningerne.

Nu skal man huske på, at SWP, som blandt andet rådgiver regeringen, Forbundsdagen, EU, NATO og FN, blev oprettet på initiativ af BND [Bundesnachrichtendienst, Tysklands udenrigsefterretningstjeneste], som, da den blev grundlagt i den amerikanske besættelsesmagts regi i 1962, omfattede personale fra den militære efterretningstjeneste Fremde Heere Ost og Gehlen-organisationen. SWP havde oprindeligt base i Ebenhausen, en lille by i nærheden af Pullach, hvor BND's hovedkvarter lå. Det meget større DGAP (Tysk Selskab for Udenrigspolitik), 2.800 medlemmer, blev grundlagt så tidligt som i 1955 i samarbejde med og efter forbillede fra det amerikanske Council on Foreign Relations og det britiske Royal Institute for International Affairs, kendt som "Chatham House".

I et SWP-papir fra 29. juni 2023 med titlen "From Ad Hoc Support to Long-Term Security Guarantees as a NATO Member" står der, at der er to muligheder, bortset fra fuldt NATO-medlemskab, som virkelig ville garantere Kievs sikkerhed. Den første er "demilitarisering" af Rusland ved at reducere landets væbnede styrker og våbenindustri til et niveau, der udelukker "offensive operationer". Dette ville kun være muligt gennem "eksterne chok", et klart nederlag for hæren, en afstandtagen fra ledelsen af dens "neo-imperiale forståelse af dens rolle", hvilket ville kræve et regimeskifte, og en samtidig fjernelse af atomvåben fra Ruslands militære potentiale. Men det, siger de, er "urealistisk i øjeblikket."

Den anden mulighed ville være, at Ukraine opbyggede sit eget atomarsenal.

For en sikkerheds skyld har DGAP foreslået endnu en mulighed, der cirkulerer under nøgleordet "pindsvin", som et dyr, der symboliserer en så massiv oprustning af Ukraine – til et superarsenal så at sige – at det vil afskrække alle fremtidige angreb. Det gælder også den variant, som formanden for det britiske forsvarsudvalg, Tobias Ellwood, har foreslået, hvor man forestiller sig støtte fra en koalition af villige og en magtfuld taskforce, et Joint European Defense Initiative (JEDI). Den tyske Rheinmetall-koncern har allerede annonceret planer om at bygge en moderne kampvognsfabrik og andre våbenfabrikker i Ukraine. I mellemtiden har de amerikanske forsvarsleverandører Grumman, Raytheon og Lockheed Martin sponsoreret champagnereceptioner på den ukrainske ambassade i Washington, ikke mindst for at fejre det MOU [forståelsespapir], som verdens største finansielle servicevirksomhed, BlackRock, der forvalter 10 billioner dollars i aktiver, har indgået med den ukrainske regering. JEDI skal kun hjælpe med at bygge bro over kløften; på lang sigt er NATO-medlemskab uundværligt. Målet er at forankre Ukraine uigenkaldeligt i de euro-atlantiske strukturer. Prioriteten er derfor proaktivt at kommunikere til deres egne befolkninger om "meningen, formålet og målene" med NATO-medlemskab for Ukraine og at gribe ind over for institutioner, der hævder at være en del af civilsamfundet, men som i virkeligheden er kontrolleret af den russiske stat. For en god ordens skyld: Vi er ikke kontrollerede!

Sikke et mareridt! Det stort set ødelagte Ukraine skal omdannes til et mega-bevæbnet land, et "pindsvin", eller snarere til en permanent pengemaskine for det militærindustrielle kompleks på begge sider af Atlanten; det vil blive en "frossen" konflikt, der kan aktiveres når som helst, som en permanent overskridelse af de røde linjer defineret af Rusland, som i mellemtiden formodes at være

“ruineret” (ifølge den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock), eller permanent svækket ([USA’s forsvarsminister Lloyd] Austin, RUSI [Royal United Services Institute], [NATO’s generalsekretær Jens] Stoltenberg, etc.).

Der er ikke en eneste tanke om at afslutte krigen gennem diplomati, ingen fredsforhandlinger, ingen positiv vision for det ukrainske folk, og bestemt ikke en fredsorden for verden som helhed! Hvilken grim, destruktiv ånd stikker sit fjæs frem her, ingen menneskelige følelser påvirker tænkningen, den er kold som en robot, der styres af en ormeædende algoritme!

Men den arrogance, der får nogle til at hævde, at de tilhører de “gode menneskers lejr” og derfor ustraffet kan foreslå de mest forfærdelige ting, gør dem også blinde. Realiteten er på ingen måde, at den russiske økonomi er ved at kollapse, tværtimod. Den økonomiske vækst i maj var 5,4%, mens Tyskland officielt er i recession, og Rusland blev tvunget af sanktionerne til at opbygge mange af sine produktionskæder til egen fordel og omdirigere handelsmønstrene fra Vesten til Asien, hvor verdensøkonomien alligevel har sit momentum.

På den anden side sidder den transatlantiske finanssektor på en boble på to billiarder dollars i udestående derivatkontrakter – det er et 2-tal med 15 nuller – hvilket i sidste ende indebærer en håbløs systemisk gæld. Centralbankerne skifter frem og tilbage mellem QE og QT [kvantitative lempelser og stramninger] i tilsyneladende rådvildhed. Men Josep Borrell, EU’s højtstående repræsentant for udenrigspolitik, tager kegler. Han udtalte for nylig med den største arrogance på Det europæiske diplomatiske Akademi i Brugge, at Europa er en have, mens det meste af resten af verden er en jungle, der kan trænge ind i den.

Et sådant synspunkt vil ikke finde forståelse hos de 5.000 år gamle kulturfolk i Asien, som sammen med de andre lande i det Globale Syd længe har været i gang med at indføre en ny økonomisk verdensorden – og hvor Borrell nu betragtes som en

komiker, men ikke en man inviterer på besøg – eller hos de næsten 50% af de tyske virksomheder, som flygter ud af landet på grund af den tyske regerings dårlige ledelse og de ubetalelige energipriser.

Når man hører Borrells malplacerede sammenligning med en have, kommer man til at tænke på scene 10 i anden akt af Schillers skuespil Don Carlos, hvor markisen af Posa, der ser sig selv som verdensborger og bærer Flanderns befrielse fra det spanske åg i sit hjerte, konfronterer kong Filip II, den enevældige hersker af Spanien, det "imperium", om hvilket man dengang sagde, at "solen aldrig går ned". Filip siger noget meget lignende:

Se jer dog om i Spanien! Her blomstrer
jo borgerlykken under under skyfri fred;
og denne ro jeg under også Flandern.

Og Markisen svarer:

Ja, ro som på en kirkegård! Og håber De at fuldbyrde, hvad De har begyndt?

... som verdens form forynger? De alene –

vil i Europa De alene kaste Dem foran verdensskæbnens hjul,
som ruller

af sted ustandseligt, i hurtigt løb?

... De gør det ikke!

(Tysk original:)

"Sehet in meinem Spanien Euch um. Hier blüht des Bürgers Glück
in nie bewölktem Frieden; und diese Ruhe gönn ich den
Flamändern."

Og Posa svarede:

“Die Ruhe eines Kirchhofs,

Und Sie hoffen...den allgemeinen Frühling aufzuhalten,

der die Gestalt der Welt verjüngt? De vil...

Allein in ganz Europa- sich dem Rade

des Weltverhängnisses, das unaufhaltsam

in vollem Laufe rollt, entgegenwerfen?

Sie werden nicht!..”

Det absolutte flertal i Tyskland har for eksempel mistet tilliden til regeringen, og ifølge de seneste meningsmålinger er 79% ikke tilfredse med regeringens politik. Her i Frankrig har vi netop set, i hvilken tilstand det sociale netværk i denne have er. Ingen mur kan bygges høj nok til at beskytte haven, siger Borrell? Tja, vi ser ved EU's ydre grænser, hvordan disse mure ser ud. Pave Frans beskrev modtagelejrene for flygtninge i Europas grænselande som koncentrationslejre, der er omgivet af høje mure med NATO-pigtråd, og som er frastødende nok til at afskrække folk fra at vove sig ud i små både over Middelhavet, som for længst er blevet forvandlet til en forfærdelig massegrav.

Nej, hr. Borrell, dette Europa er ikke en have, det er et kontinent, som kompetente politikere som Charles de Gaulle og Konrad Adenauer ønskede at bringe ud af Anden Verdenskrigs murbrokker til en bedre fremtid, og som en helt igennem dekadent politisk kaste, der har smidt sin fredspligt ud af vinduet, nu fører ind i en ny katastrofe, der truer med langt at overgå Anden Verdenskrigs rædsler.

Og hvis store dele af verden uden for Europa ligner en jungle, er det, fordi Europa ikke har udviklet Afrika i de seneste århundreder, men kendte familier i den transatlantiske verden har bygget deres formuer på slavehandel, tjent penge på opiumhandel eller profiterer på kolonialismens moderne

efterfølger – kasinoøkonomien – hvor de rige bestemmer reglerne for vores åh-så-fantastisk-organiserede regelbaserede orden.

Eller måske er andre regioner en jungle, fordi de transatlantiske invasionshære slog sig ned der, som NATO gjorde i 20 år i Afghanistan, hvor intet blev bygget, og derefter efterlod landet i ruiner. Eller som i Irak, hvor et moderne land blev bombet tilbage til stenalderen, og hvor Madeleine Albright sagde, at 500.000 irakiske børns død var en rimelig pris at betale for retten til at fortsætte med at ødelægge landet. Og listen over, hvorfor nogle lande i denne verden ikke er haver, kunne blive ved: Syrien, Yemen, Libyen, Haiti ... osv.

Men der er en vej ud. Nationerne i det Globale Syd, hvis eksistens først for nylig blev opdaget af G7, og som repræsenterer det overvældende flertal af menneskeheden, har længe rystet den moderne kolonialismes lænker af sig og skabt en ny international valuta, nye udviklingsbanker, et nyt kreditsystem. Over 30 lande har ansøgt om medlemskab af BRICS-Plus; SCO, AU, ASEAN, EAEU, Mercosur og andre organisationer er gået over til at udføre deres handel i nationale valutaer. Et hundrede og halvtreds lande samarbejder med Kinas Bælte –og Vej-Initiativ (BVI), som i år fejrer sit tiårs jubilæum, og i løbet af det årti er det lykkedes dem at sikre, at udtrykket "udviklingslande" virkelig gælder for landene i det Globale Syd.

Vi i Europa, og endog i Amerika, er nødt til at opgive det allerede dødsdømte forsøg på at inddæmme disse landes fremgang ved at afkoble eller "de-risking". Vi er nødt til at erstatte konfrontation, som under alle omstændigheder kun gavner det militærindustrielle kompleks, med samarbejde. Tyskland, Frankrig, Italien og alle andre europæiske nationer må blive en del af det nye paradigme i internationale relationer; vores middelklasse, som nu er bankerot under det gamle paradigme, kan ikke blot hjælpe til med at bygge Inga-dæmningen, men også

realisere Transaqua-projektet, som vil levere elektricitet til yderligere tolv nationer i Afrika. Vi kan samarbejde med Kina om at forsyne hele det Globale Syd med et højhastigheds-jernbanesystem, vi kan bygge havne og vandveje, gøre ørkener grønne gennem storstilet afsaltning af havvand og bygge nye byer.

Ja, og mens vi er i gang, kan vi også modernisere vores egen skrantende infrastruktur; i stedet for at berige forsvarsindustrien og forarme befolkningen, kan vi reparere vores skoler, gøre sundhedssystemet funktionelt igen, intensivere det internationale samarbejde om fusionsprojektet ITER som et hasteprogram for hurtigere at opnå kommerciel udnyttelse af fusionsenergi, og vi kunne spare os selv for al den forurening og ødelæggelse af vores landskaber med de utallige vindmøller. Vi kan også genopbygge Ukraine som en bro mellem Centraleuropa og Rusland som en del af Den nye Silkevej.

At bringe Europa og Amerika ind på denne vej er vores forpligtelse. Og lad os huske, hvad Posa sagde til kong Philip, og hvad vi, sammen med Schiller, siger til de mange Borrell'er i dag:

Geben Sie die unnatürliche Vergöttrung auf,

die uns vernichtet!...

Sie wollen pflanzen für die Ewigkeit,

Und säen Tod? Ein so erzwungnes Werk

Wird seines Schöpfers Geist nicht überdauern...

Opgiv den unaturlige guddommeliggørelse, der ødelægger os!...

Du ville plante i al evighed, og alligevel er de frø

du sår omkring dig, er dødens frø!

Denne håbløse opgave, med naturens love i strid,
Vil aldrig overleve ånden fra dens grundlægger...
Giv os, hvad vi har brug for igen! Lassen Sie,
Grossmüthig, wie der Starke, Menschenglück
Aus Ihrem Füllhorn strömen-Geister reifen
In Ihrem Weltgebäude, Geben Sie,
Was Sie uns nahmen, wieder. Werden Sie,
von Millionen Königen, ein König!
Giv tilbage, hvad De har taget fra os! Vær højmodig –
den stærke er højmodig – og lad lykke
med fylde vælde ud – lad ånder modnes
i deres verdensbygning! Giv tilbage,
hvad De har taget fra os! Bliv en konge
blandt millioner konger!

Webcast med Helga Zepp- Larouche: Opbygning af en international fredskoalition

Onsdag den 21. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej, velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 21. juni 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Hvis du vil deltage i diskussionen, kan du sende dine spørgsmål eller kommentarer til os på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chatsiden, og Anastasia vil sende dem videre til mig.

Helga, der er meget at tale om: Der er Blinken i Beijing, afrikanske ledere i Kiev og Moskva, rygter om en optrapning fra Biden og NATO, da modoffensiven ikke går som forventet; også at præsidentkandidaterne Trump og Robert F. Kennedy, Jr. begge kommer med relativt stærke kommentarer mod krigen og udtaler sig negativt om NATO's permanente krig. Og så er der dit initiativ til en international fredskoalition. Hvor vil du gerne starte?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er virkelig en verden, der udvikler sig hurtigt. Jeg kan komme med korte kommentarer til alle de punkter, du nævnte. Først og fremmest lod det til, at udenrigsminister Blinkens besøg i Kina gik godt. I det mindste mødtes han med den kinesiske udenrigsminister, og derefter mødtes han med præsident Xi Jinping i en halv time, som efterfølgende sagde, at mødet var produktivt. Nu skete der desværre det, at præsident Biden, før Blinken forlod Kina, under en privat fundraising-middag kaldte Xi Jinping for en "diktator". Og det har forårsaget en meget vred reaktion fra det kinesiske udenrigsministerium, og deres talskvinde, Mao Ning, kaldte det en absolut uacceptabel provokation. Og spørgsmålet er faktisk troværdigheden: Hvis Blinken siger én ting, har kineserne nu gentagne gange slået fast, at det vestlige ledere siger ikke betyder ret meget. Og når Blinken så siger én ting og forsøger at – jeg ved ikke, hvad han præcist sagde; jeg havde ikke oplæsningen, men hvis præsident Biden så siger noget i den retning, sætter det igen spørgsmålstegn ved det hele. Jeg synes virkelig, det er et

problem!

Samtidig er den kinesiske delegation med premierminister Li Qiang både i Tyskland og i morgen i Frankrig til en dialog mellem regeringerne, som ifølge de foreløbige rapporter vi har her fra Tyskland, ikke var dårlig, og det skyldtes hovedsageligt delegationens sammensætning, hvor udenrigsminister Baerbock og forsvarsminister Pistorius ikke deltog på tysk side, så især fra Baerbock kom der ingen besynderlige bemærkninger, så det var nyttigt for diskussionen. Så lad os sige, at der er en stærkere impuls og en erklæring fra tysk industri lige nu om, at det er helt imod deres interesse at "de-risikere", og "de-risikere" er under alle omstændigheder bare et andet ord for afkobling, fordi den endelige effekt ville være den samme. Så jeg synes, det gik relativt godt, omstændighederne taget i betragtning.

Rapporterne fra Ukraine, som nu offentliggøres i mange vestlige medier, er naturligvis, at den såkaldte ukrainske offensiv egentlig ikke var særlig vellykket, hvilket meget alvorligt sætter spørgsmålet om at afslutte denne forfærdelige krig, som stadig koster flere menneskeliv, på dagsordenen. Og i den sammenhæng må jeg sige, at den udtalelse, som præsidentkandidat Robert F. Kennedy, Jr. udsendte, selv før hans tale i New Hampshire, at han igen citerede udtalelsen fra den tidligere israelske premierminister Naftali Bennett, som sagde, at fredsforhandlingerne faktisk var på nippet til at lykkes i marts 2022, og at det derefter var interventionen fra især briten Boris Johnson, der ødelagde det, fordi Johnson gav beskeden til Zelenskyj om, at NATO insisterer på, at krigen skal fortsætte. Så jeg synes, det er meget vigtigt. Kennedy sagde også, at han kræver, at Biden kommer med to undskyldninger, en til det amerikanske folk, fordi han i realiteten har ført den amerikanske hær ind i en forfærdelig krig, som er helt imod det amerikanske folks interesser; og for det andet, endnu vigtigere, til det ukrainske folk, fordi det tilintetgør deres land.

Så jeg synes, det er meget vigtigt, og jeg havde ikke tid til at læse Kennedys tale, som han holdt i går, men jeg så bare nogle noter om den: Han opfordrer USA til at vende tilbage til John Kennedys fredspolitik; jeg mener, det er i bund og grund, hvad vi havde lagt frem i en appel til USA's næste præsident for at gøre præcis dette. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states] Vi er begyndt at indsamle mange underskrifter fra hele verden, fordi mange mennesker overalt i verden ønsker, at USA igen skal fremstå som en fredsmagt. Så jeg synes, det er meget opmuntrende, eftersom man har Trump, som absolut har sagt nogle hårde ord om krigspolitikken, og som vil være kandidat, uanset hvad den juridiske forfølgelse af Trump vil være. Så efter al sandsynlighed vil man have Trump på den republikanske side og efter al sandsynlighed Kennedy på den demokratiske side, hvilket betyder, at der for første gang i meget lang tid vil være en rigtig valgkamp i USA. Så det er meget vigtigt.

Nu har jeg advaret mod at blive grebet af valgmani fra amerikanernes side, fordi, som George Washington sagde, da han forlod embedet, folk ikke skal falde i fælden med politiske partier, fordi partier har tendens til at være repræsentanter for interesser, og derfor ikke den nationale interesse, som en præsidentkandidat naturligvis let kan overvinde ved virkelig at tale for hele landets interesse, hvilket naturligvis kræver meget. Særligt fordi de vigtigste beslutninger om hvor verden vil bevæge sig hen, krig eller fred, finansielt kollaps eller et nyt paradigme for et nyt økonomisk system, efter al sandsynlighed vil blive truffet længe før den 5. november 2024, og derfor er det vigtigt at holde et internationalt fokus på, hvor verden bevæger sig hen.

Så jeg synes, det er et meget interessant miljø, hvor der findes muligheder. Selvom faren for krig fortsat er ekstremt høj, blev det diskuteret, at ikke alene har Rusland nu

placeret taktiske atomvåben i Hviderusland, men USA taler også om at placere taktiske atomvåben i Rumænien og Polen. Russerne har svaret meget kraftigt nej til det, fordi det er de steder, hvor de amerikanske missilforsvarssystemer er blevet installeret, og det er meget tydeligt, at de kan omdannes fra defensive til offensive systemer på ekstremt kort tid.

Jeg kan kun sige, at krigsfaren ikke er mindre, den vokser, og det er derfor, at vores internationale fredskoalitions indsats er så {ekstremt} vigtig. Vi havde den anden, meget vellykkede diskussion – flere mennesker, flere kræfter slutter sig til. Jeg tror bestemt, at det er et modsvar, vi er nødt til at have mod denne voksende krigsfare.

Det er mine indledende kommentarer.

Det resterende er på engelsk.

SCHLANGER: And you can find the press release on the Schiller Institute International Peace Coalition at the Schiller Institute website [<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/20/press-release-international-peace-coalition-holds-second-meeting/>] along with a lot of other information as well as Helga's Ten Principles for a New International Security and Development Architecture [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]. Again, you can send your questions to questions@schillerinstitute.org

Helga, we have some questions. Here's one from someone who describes himself as a "patriot." He says: "Do you think that many are aware of the media manipulation that this has gone on since before World War I? But given this, how can this Coalition bring consensus?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the discrediting of the mainstream media is growing, because a lot of people who think can really see in the first minute of listening to these media

or reading them, that there's always a spin, there is never a straight reporting of objective developments. That's a big problem, and that's why our websites, our webcasts and other activities we're doing, like seminars, and this is very important, and I appeal to all of you to help spreading it, build up the viewership in the social media. Get the word around, that we do exist and our efforts exist. That's an organizing activity which is necessary.

And I think that the Ten Principles, or the consensus of the International Peace Coalition—I think it's possible. I don't think it will be the lowest common denominator, because that's what people normally think is a consensus. I think the consensus will come from the human mind being able to think a new paradigm, a completely different level, a higher level, a One, in which you have a higher power than the Many. And this is a philosophical discussion which was coming from many thinkers in the Middle Ages, but especially then in the Renaissance, the great German philosopher, Nicholas of Cusa, developed the method of the "coincidence of opposites," the idea that the human mind can conceptualize a higher One, which is of a higher power than the Many. Now, that was Einstein's idea that a solution can only be found on a new level, which is higher than the level on which all the conflicts arose. And in this particular case, it means to put the interests of humanity as a whole first, not "America first," not "Germany first," not whatever other country first, but to think about American interests, German interests, Ghana interests, Mali interests, in coherence with the interests of humanity. National interest is allowed, it's positive, but it should not contradict the interest of humanity as a whole.

And right now, given the parameters in which we find ourselves, it means we have to have a new credit system, which gives out credit for the development of all countries—peace through development: That has been our campaign over many decades. It was originally the idea of Pope Paul VI when he

put out the 1967 Encyclical {Populorum Progressio} about the development of all people. [https://www.vatican.va/content/paul-vi/en/encyclicals/documents/hf_p-vi_enc_26031967_populorum.html] And the actuality of that Encyclical and the fight to have peace through development is as relevant today as it always was.

So, it's not a static idea, this consensus or this new paradigm. It's not a static idea, but it's a dynamic idea, because only if all countries can develop, and their respective benefit of each other to each other is working like a great Classical fugue, where all the elements, and all the musical lines, contribute to the unfolding of the totality, then you can have peace.

SCHLANGER: That answer basically answers a number of the questions we have! But I'll go through some of these questions anyway, because there may be other aspects of it that you want to address. From Mushtaq, who is a professor in Pakistan and chairman of the Sindh Democratic Forum, writes that he believes "National interests are the biggest block against the world peace." But he asks for your thoughts on How to ensure that national security can coexist with the establishment of world peace? That is, is national security an impediment to peaceful cooperation?

ZEPP-LAROCHE: Well, no, not necessarily, if you approach it the way I just said a moment ago. Because, frankly—is it really meaningful to waste billions and billions, and even trillions in dollars and euros and other currencies, on this unbelievable armament and rearmament which is going on right now? The U.S. national defense budget this coming year will be \$1 trillion: That's insane! Just imagine how much the United States could be improved, if they would spend this money on national infrastructure, which is falling apart; on repairing schools, building new schools, which are in terrible condition; on the medical system—you know, many people who have mental problems have been just dumped on the streets,

periodically, because it was too expensive to keep them in hospitals. Then the mass shootings—what is this the result of? It's the lack of caring for the education of the pupils, of giving them a perspective for the future. I mean, there are so many ills in the United States which need to be urgently addressed. So the spending of \$1 trillion on defense, on weapons, which are totally a destruction of physical economy, just does not make sense. Actually, one could say, it's against the national security interest of the United States.

Now, obviously, disarmament alone, does not really work. That's the proven history of where we are today. So I think we need to destroy weapons, we need to have disarmament agreements among nations, but it must coincide with the idea to replace this present system, where you have countries armed to the teeth, staring at each other, waiting to ruin each other, and that cannot be the stage of human development where we want to be. I think if we go to a new paradigm, and I'm absolutely optimistic that it's possible, that you have a partnership of sovereign countries—John Quincy Adams, for example, said that. He said, the purpose of the United States is not to go abroad and find foreign monsters, but we have to have an alliance of republics. John F. Kennedy, in his famous American University speech said the same thing. He said, the idea of peace is not a {Pax Americana}, where we force with weapons with a mission of all countries to that peace, but a true peace for all time, for the future. And that's not a utopia. I think that is eminently possible, and I think we can envision a vision, actually, whereby these weapons systems can be replaced by productive industry. Just think that if all countries would use the capacities, they're using presently for weapons industries and for ever-new weapons systems, if all of that effort, including the creative effort going into the invention of these systems would go into solving the common aims of mankind, finding cures for presently incurable diseases; defending the planet against the danger of an asteroid strike; developing peaceful use of nuclear energy in

the form of thermonuclear fusion, this would give us energy security, raw materials security; and the lack of financing has been the key element keeping these programs on a forever kind of trajectory. All of these things can be done, and many, many, many more if we would become reasonable. And since I believe that the human species is capable of reason, I think we can do it.

SCHLANGER: Now, here's a proposal for the organizing from someone you know, Jack Gilroy, who's a peace activist. He said, "What about taking actions against the merchants of death, the arms industry? Should people worldwide show up at the gates of the merchants of death, to expose them as war criminals who profit from death and destruction?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, it's an idea. I think we need some powerful demonstrations. We, in the International Peace Coalition, are discussing for example, to have a major, worldwide action on August 6, which is the anniversary of the Hiroshima bombing; to have another action on November 22, which is the actual date of the assassination of John F. Kennedy; and probably there are many other incidents in between which we can discuss. I don't know if the gates of these industries is the place to be, because they're mostly remote, and the public would not get much out of it. But I think if we would agree in the International Peace Coalition and make that coalition grow, and then have some powerful demonstrations—maybe in Washington, maybe in other places—I think that is in my view the more promising idea, and it is extremely welcome that all of you mobilize to the hilt to make that an absolutely thundering success, which cannot be unheard of anyplace in the world.

SCHLANGER: And one of the ways you can do that is to take the copy of the press release of the International Peace Coalition from the Schiller Institute website and circulate it. Get discussions going in whatever venue you have. (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/20/press-release-i>

nternational-peace-coalition-holds-second-meeting/)

Here's a question for you, Helga, on the situation in Germany, from Takis P., who's an activist in Athens. He refers to Chancellor Olaf Scholz's at Davos, where he said the war in Ukraine will last many years, and Germany will be there for the duration. And he asks, "Do Germans have no concern for the numbers of dead, the destruction of the environment, etc.?"

ZEPP-LAROUCHE: Ah! Well, I think, my feeling is that because the mass media are so absolutely controlled and in Germany, they're probably the most controlled in any country in the world right now, that people are—that there's a lot more opposition and concern than meets the eye. I think there is a large proportion of the population that is sleeping, or they're so event-fixated, or interested to keep their comfort zone, that they don't let any thought to penetrate their minds. That is unfortunately a big problem. And I find this morally completely convulsive, that from Germany, there would be again, tanks going against Russia! It's just totally forgetting the history that the Second World War was, after all, fought by Germans—it was not entirely only caused by Germans; there's a much more complicated picture. But it is a fact that Russia lost, there are now new figures, showing there were 27 million or even 35 million people were killed; also many Ukrainians obviously, but that is beside the matter.

I think we should have learned the lesson, "Never again! Never again war! Never again war from German ground!" I think it's even in the constitution that Germany should not deliver weapons to areas where you have conflict. I didn't have the time to ask legal experts to actually check that, but if any of you among the listeners have any expertise on that, you're welcome to send in comments on that. Because I think that constitutional issue should be raised. In Italy, right now, there are some peace activists who are trying to conduct a referendum by collecting 500,000 signatures within one month, because it does go against the Italian constitution to send

weapons to war zones. And I think it's a terrible thing that the majority of the population seems to be indifferent.

There is, however, and that is also my perception, a growing number of people, below the surface, who absolutely, totally reject the present course of the government! The present German government in the latest polls has only 20% support! They should resign! They are no longer representing the majority of the people.

So, I think I can only answer you by saying, we should do everything possible to break through this dormant majority and get them to understand, if it comes to war, Germany will be annihilated in minutes. If any conflict escalates, and the use of tactical nuclear weapons would come into effect, there are thick, fat targets in Germany that would be in the first minutes eliminated, and the radiation following that would ruin much of Germany. And then the danger of a global nuclear war would be on the table in any case.

But I think we have to wake people up: I really think it's an absolute priority.

SCHLANGER: We have one more question on the war situation from Colin H. which is something you just discussed, about tactical nuclear weapons. He says, "Isn't it the case that by the United States talking about and threatening using tactical nukes, how can this not be expected to escalate the tensions?"

ZEPP-LAROCHE: Sure it does! And I can only say that the fact that we have several U.S. bases which are the organizing center, headquarters, for the present war, and if it would come to an expanding war, then these places would be target number 1! And they're in the middle of Germany.

So, I can only say, people should wake up, because it's very, very much on the edge.

SCHLANGER: Now, Helga, here's a question on the economy. We

haven't gotten too many of those recently, but Terry asks: "Is there any way to restore Glass-Steagall {and} back the dollar by gold?"

ZEPP-LAROUCHE: Yes, absolutely! There is a renewed debate about Glass-Steagall. It erupted especially when, a few weeks ago you had the bankruptcy of several American banks: First Republic Bank, Silicon Valley Bank, some other minor banks, and the collapse of the Credit Suisse and its take over by the Union Bank of Switzerland. There was, for a short period of time, a real panic, and a Glass-Steagall debate erupted. In Switzerland, you had several parliamentarians raising it in the parliament. I think Marcy Kaptur raised it in the U.S. Congress. But then, since now, no banks are collapsing, people are "back to normal," and that is just foolish: Because nothing of the problems that existed some weeks ago have vanished—to the contrary: The longer this bubble continues, the greater the danger is of a sudden collapse.

So I would say the debate must be spread, because the effort by the Global South countries, including Russia, China, the BRICS, there is an actual debate to create a new, international currency, not based on monetary values, but based on physical values, commodities. This is the proposal by my late husband, Lyndon LaRouche, who made that proposal many years ago, and it's as relevant today as it was then. ["On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency," by Lyndon H. LaRouche, Jr., July 18, 2000: https://larouchepub.com/eiw/public/2023/eirv50n18-20230505/lar_trade_without_currency_offprint.pdf]

And that is being acted upon. So there is a de-dollarization going on, trade in many national currencies, and I think it's important for people in the West to understand that this is regarded as a threat to the dollar, a threat to the euro, but the Western liberal system sits on a derivatives bubble of \$2 quadrillion outstanding derivatives, in dollar denominations. Now, that is a potential bomb, which can sink the {Titanic} on

which we're all sitting. And the only way to save the West would be to have a Glass-Steagall reorganization, put the currencies back on a secure ground of physical economy, and then cooperate with the countries of the Global South in a new economic system. Now, that way, our life's work would be saved. If it comes to a blowout, we may see the fate of what happened in Germany in 1923, with a hyperinflation or with a sudden collapse, as we have seen it tendentially in 2008. But a repetition of 2008 is not going to function, because you have right now all instruments which were used are exhausted, and used up. So to go to Glass-Steagall would be the only way right now how you can protect our life savings, our economy, and that would be the way to link up with the currencies of the Global South.

SCHLANGER: I have one more question for you, Helga, that's on China. You've been doing a lot of interviews, recently, just with Global Times, again [<https://www.globaltimes.cn/page/202306/1292838.shtml>], and you just came back from China. [https://larouchepub.com/eiw/private/2023/eirv50n24-20230616/eirv50n24-20230616_015-schiller_institute_delegation_vi.pdf] This is actually a question from last week, but W.T. asks: "Are the Chinese overly concerned with the appearance from non-governmental organizations inside China, or do they let their infrastructure projects do the talking?"

ZEPP-LAROCHE: I think the Chinese are very concerned, because if you forget the anti-China propaganda for a moment, and just look at the situation as it is: When you are in China, the world looks so completely different. The Chinese people are generally very supportive of what their government does. They think the government has done a lot of good for them, lifted people out of poverty, giving them a decent living standard, created a growing middle class. They have many friends in the world: 151 nations cooperate with the Belt and Road Initiative. So, from the Chinese standpoint, the policy of the

government has not changed since 40 years! But, then, all of a sudden, in the last few years, one can probably date it back to 2017, the anti-China propaganda started in the West. And it took a while before the average Chinese realized that, but now they are realizing it, and they say, "Why is that?" They really do not understand why the West has turned so radically anti-Chinese. And it is not supported by anything China does, because when you read about Taiwan, military intervention, invasion in Taiwan—if it ever comes to that, it will be in reaction to the fact that the United States pays lip service to the One China policy, which is the international policy of the UN, and then the United States turns around and delivers weapons systems to Taiwan; has state visits as if it would be a separate state; makes one provocation after the other. And if the illusion in Taiwan by certain forces that they can have independence from China would come to the point where Taiwan declares independence, then in that case, China has said they will intervene. But that will then be the reaction to activities from mainly the United States.

So China has not changed its Taiwan policy, it's the U.S. which has changed their Taiwan policy.

I think China, given the circumstances, is doing a remarkable job, by introducing a new level of diplomacy, by keeping relatively calm, patient, offering cooperation, reaching out to all countries, including the United States, including the European countries, and trying to calm the situation. So I think China is doing a remarkable job from the standpoint of—they're a real anchor of stability! If you look at what China does, and go to China, if you have some vacation, I would advise people to go and travel there, and get your own impression. Because the real China is very different from what the Western media say.

SCHLANGER: Helga, I know your time is limited, but do you have time for one more philosophical question?

ZEPP-LAROUICHE: Yes.

SCHLANGER: Scott B. asks, basically, what is man's purpose in the universe. And he said, "If you get this wrong, if the philosophy is wrong, the result will be wrong." So how would you answer this question of what is man's purpose in the universe?

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think man's purpose in the universe is to multiply and colonize all available, reachable heavenly bodies. The Moon, for sure; I think it's quite on the horizon, maybe in one generation, or maybe more. To have a city on Mars. If we have thermonuclear fusion, we can think about interstellar travel. If we are only 10,000 years of real development—humanity is older than that, but the last 10,000 years were really the super, qualitative development, which is amazing. There's no reason to think that this will stop. The next thousand years will be much more interesting than the previous 10,000 years. So I have a limitless confidence in the ability of the human species to develop.

Now, that happens to be, philosophically, also in cohesion with Nicholas of Cusa, who, already in the 15th century thought that there was a coherence between the lawfulness of the Microcosm and the Macrocosm, the Macrocosm being the universe at large and the Microcosm being the human mind. Now, there is a proof that such a coherence exists, and that is the fact that the human mind can formulate adequate hypothesis. And the adequate hypothesis leads to scientific discovery about the physical universe. That discovery in science leads to a higher technology, which if it's applied in the production process, leads to an increase of the living standard of the people: greater longevity, higher population-density, which can be maintained; and that's a limitless process.

That's fascinating, because that means that an immaterial idea, something which has been produced in the mind, which has

no weight, no size, you can't see it—not as an idea; you can write it down, but an idea is immaterial. But that has an effect in the physical universe of all of these consequences! That means, there is a coherence between the laws of the mind and the laws of the universe, and that, again, means that human creativity {is} the most advanced aspect in the whole universe!

That whole thing is a negentropic, self-expanding process: The Russian scientist Vernadsky basically said the Noösphere will gain more and more dominance over the Biosphere, that is built into the laws of the universe. So I think if you start to think about that, then you get very optimistic, because then you're not an Earthling, you're not bound by the so-called limited resources on our planet Earth (which are not limited anyway, also, because science and technology can transform them completely).

But it also means we are the species in the universe, because it is our purpose—it's not a practical idea for your next door politician, who thinks about reelection four years from now—but it is a matter of almost scientific certainty that our Sun will be a problem in about 2 billion years, and not be safe for human beings to live on the planet Earth any more. Now, some people may think, "2 billion years, why should I bother about that?" But since we are creative, and we are intellectuals, we can think about that: What does it require to make sure that our human species survives whatever processes will go on, on the Sun, in admittedly the distant time of 2 billion years. So maybe the smarter ones among ourselves should start to think, what should be the directionality in which we pursue our present, basic research & development (R&D), in such a way that in 2 billion years, we are ready to solve that problem?

And I think that's food for thought, but once you start to think that way, you are freed: You are internally freed, you are mentally freed, and that is why the Schiller Institute is

called "Schiller Institute" because Friedrich Schiller was so much more concerned about the inner freedom, than the outer freedom. And he was very concerned about the outer freedom. But he was extremely interested in how to make man free, so that you can develop your creative potential to the fullest.

So, therefore, think about 2 billion years from now, think about not only a village on the Moon, read Krafft Ehrlicke's book {Extraterrestrial Imperative}. Krafft Ehrlicke, the absolutely fantastic pioneer of space research, of rocket science: He had a vision about how the extraterrestrial imperative would change the identity of human beings, and I can only tell you, there is nothing more fruitful, especially for young people, than to study the books of Krafft Ehrlicke. Because he is one of the most under-appreciated philosopher-scientists I know of, who has produced a tremendous work, but it's completely under-rated and not known beyond a certain circle of scientists. And we should really find the resources, at some point, to publish the entire collected works of Krafft Ehrlicke. And a good friend of mine, Marsha Freeman, has done incredible work to promote that, and I absolutely intend that the Schiller Institute will follow through with this.

SCHLANGER: Helga, I'm very happy we had the time for that last question, because I think you did give people something to think about, the future of 2 billion years having come into their mind today for how to act. Thank you for joining us, Helga, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche

Brug JFK's vision om fred til at stoppe Tredje Verdenskrig

Den 14. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Goddag, og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Det er den 14. juni 2023, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Hvis du har et spørgsmål eller en kommentar til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem i chatten, og Anastasia vil sende dem videre.

I tilfælde af at du gik glip af det, havde vi en intens dialog sidste lørdag om emnet: "Verden har brug for JFK's vision for fred!" Den fulde dialog er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610)

Det var i anledning af 60-året for John F. Kennedys historiske tale ved American University, hvor han offentligt bekræftede sit engagement i at skabe et fredeligt forhold til Sovjetunionen. Og det var kun otte måneder efter, at verden næsten blev ramt af en atomkrig på grund af Cuba-krisen. Der var mange opmuntrende præsentationer og en masse interessante diskussioner, og det ville være umagen værd for folk at se det og sprede det, for det er den slags diskussioner, der burde finde sted blandt verdens ledere i dag.

(<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Lad os begynde med nogle af de tidlige spørgsmål, der er kommet ind, og de fleste af dem er relateret til denne dialog, bekymringer om, hvordan man organiserer sig for at håndtere de kriser, menneskeheden står over for i dag. Lad mig starte med en fra Ohio, som har sendt et spørgsmål: "At lytte til JFK's tale den 10. juni 1963 bringer stærke følelser frem hos ældre amerikanere som mig. Men unge mennesker har ingen eller kun ringe tilknytning til Kennedys præsidentskab. Hvilke råd kan du give os om, hvordan vi kan gøre det meningsfuldt for folk under 50?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at jo flere mennesker, der er vidner til den periode af Kennedys tid, og for hvem det betyder meget, som bliver aktive og spreder det til alle unge mennesker, de kender, så tror jeg, det vil hjælpe meget. Og jeg tror, at hvis man kunne få nogle modige unge, som faktisk har taget det intellektuelle eventyr, så at sige, til at se på det, så tror jeg virkelig, at det kunne gå viralt. For det Kennedy sagde, og det, der kommer til udtryk i denne tale på American University og mange andre taler, han holdt, det er næsten som fra et andet univers, eller i det mindste en anden stjerne, en anden planet. Det er så forskelligt fra alt, hvad man kan høre fra politikere i dag, fordi han havde en klar idé om en vision for fred, ikke kun for Amerika, men fred for verden, fred til alle tider. Og lige nu, hvor verden er på randen af Tredje Verdenskrig, og der er mange mennesker, der er ekstremt bevidste om det, og flere og flere mennesker bliver organiseret omkring det; det var en af grundene til, at mange mennesker tænker på at internationalisere fredsbevægelsen, hvilket vi har gjort med International Peace Coalition.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/07/press-release-international-peace-coalition-must-grow-to-stop-world-war-iii/>]

Men hvis man ser på det, har vi nu den mest omfattende luftmanøvre i NATO's historie; det er ekstremt farligt. Vi

sidder på en sprængfarlig krudttønde, hvor 250 jagerfly – forestil dig en armada på 250 jagerfly, der hver dag flyver over Tyskland, op til den russiske grænse, helt op til Estland eller Rumænien, og nogle af dem er potentielt atombevæbnede jagerfly. Nu skal du forestille dig den russiske rekognoscering, som allerede holder øje med en varm krig i Ukraine, hvor der i den seneste tid er sket adskillige krænkelser af russisk territorium, så de er nødt til at være i højeste alarmberedskab på grund af det; og så har du disse manøvrer, som antager, at angrebet fra et land med stærk luftmagt allerede har fundet sted. Det bringer hele situationen op på et ekstremt anspændt niveau, og en lille fejl fra en pilot eller en fejllæsning af, hvad hensigten er med en bestemt handling, kan føre til en ukontrollabel optrapning. Jeg finder det fuldstændig uansvarligt at afholde denne manøvre, som tilsyneladende har været planlagt siden 2018, men som nu finder sted i forbindelse med en varm krig midt i Europa. At have sådan en manøvre, som allerede er provokerende på grund af det scenarie, den er baseret på, så jeg tror, at mange mennesker er bekymrede over det.

Og Kennedys tale, og hvad han faktisk repræsenterer, han havde en vision, som nu potentielt er ved at blive til virkelighed. For krigsfaren er én ting, men på den anden side har vi en historisk proces i gang, som de vestlige medier absolut ikke rapporterer om, eller hvis de rapporterer om det, rapporterer de det som en trussel eller som bagvaskelse; men langt størstedelen af verden, landene i det Globale Syd, 151 nationer, er ved at danne en ny økonomisk verdensorden, og alt det man læser eller hører i medierne om, at Rusland er isoleret, det er latterligt! I dag åbnede Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum, hvor mere end 100 lande sendte delegerede, fra Latinamerika, Sydøstasien, Afrika, praktisk talt alle dele af verden havde store delegationer og højtstående personer.

Så man har lige haft et meget vigtigt, intenst møde mellem de

arabiske lande og Kina, og de indgik aftaler for, tror jeg, over 10 milliarder dollars, og der er en helt ny udvikling i gang. Saudi-Arabiens energiminister blev spurgt, hvordan han forholder sig til kravene fra de vestlige lande om ikke at handle med Rusland og Kina, og han svarede: "Vi ignorerer dem bare."

Så vi befinder os i den mest utrolige transformation i historien – de fleste mennesker i Vesten er ikke klar over det, men det betyder ikke, at det ikke finder sted.

Så Kennedy bygger i en vis forstand bro over det, fordi han i sin tale for 60 år siden havde en vision om den slags verden, der nu er ved at opstå. For folk i USA, eller for den sags skyld for folk i Europa, fordi Kennedy var meget vellidt, for eksempel i Tyskland, hvor folk var fuldstændig begejstrede for Kennedy, bygger det bro over et paradigme, som forsvandt med mordet på Kennedy og Warren-kommissionens mørklægning af mordet, og de 60 år der er gået efterfølgende. Og den bygger bro til den verden, der nu er ved at opstå. Så jeg kan blot sige, at hvis du er i en alder, hvor det stadig går op for dig, hvad forskellen var, så tag ud og organisér dig, bliv medlem af Schiller Instituttet, bliv medlem af International Peace Coalition, og fortæl folk om det. For vores kampagne for at sætte fokus på Kennedy-paradigmet er ikke slut: Vi har en kampagne i gang, hvor vi appellerer til USA's præsident eller den fremtidige præsident om at vende tilbage til Kennedys æra, fordi det er den slags Amerika, verden har brug for og ønsker.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en tysk statsborger, som nu bor i USA: De har sendt mig en kopi af en {Politico}-artikel om den tyske kansler Olaf Scholz, der taler om, hvordan han er mere engageret end nogensinde i at vinde kampen i Ukraine. Og denne person spørger: "Hvor længe vil det tyske folk tolerere en optrapning af finansiering og støtte til denne krig i Ukraine, mens den nationale økonomi går ned?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er spørgsmålet til 64 millioner euro, for det der sker i Tyskland lige nu, er helt utroligt. Jeg

mener, dette land er ved at blive ødelagt! Næsten 16 % af alle tyske virksomheder er allerede i gang med at forlade landet, fordi energipriserne er blevet for høje. 30 % overvejer at forlade landet. Det betyder, at næsten halvdelen af den tyske industri er i færd med at forlade landet, hvilket betyder, at Tyskland er ved at blive afindustrialiseret for øjnene af os! Og hvorfor? Tja, Nord Stream-rørledningerne! Hvem saboterede dem? Sandsynligheden for at Seymour Hersh har ret i, at USA plantede sprængstofferne i juni 2022, vil jeg sige er 99,9 % sandsynlig: De af jer der kan matematik, ved, hvad det betyder. At Hershs antagelse om, at det blev beordret af Biden, med stor sandsynlighed er sand. Det betyder, at det er vores allierede, som trækker os ind i denne krig, som er en stedfortræderkrig fra NATO mod Rusland – men hvem kontrollerer NATO? Det er USA og til en vis grad det britiske bidrag. Så vi er i en uholdbar situation, og eftersom du er flyttet uden for Tyskland, kan jeg kun opfordre dig til at hjælpe os med at mobilisere familie, venner og kolleger i Tyskland, hvis du stadig har det.

For det der sker lige nu er helt utroligt. Den nye forsvarsminister Pistorius sagde, at det er lige meget, om russerne nu smadrer alle disse Leopard-kampvogne, så sender vi bare nogle nye. Vi sender måske op til 100. Nu har russerne åbenbart ret stor succes med at smadre disse Leopard-kampvogne, men det er modbydeligt. Og jeg ved ikke, om den tyske befolkning er et offer, men de er også lidt dumme, må jeg sige.

SCHLANGER: [griner] Nå, her er et spørgsmål fra en kontakt i Algeriet, der spørger: "Er der nogen i Biden-administrationen, der anerkender det skift, du taler om i verden, og ser det som et potentiale for USA?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvis sådan en person findes, har han eller hun haft stor succes med at skjule sin identitet, for jeg har ikke set den endnu. Det jeg ser er, at praktisk talt hele det vestlige etablissement, med nogle få undtagelser, som Ungarns

regering, nogle få andre mennesker – men generelt opfører etablissementet i de vestlige lande sig højst besynderligt. De forholder sig til et gammelt paradigme, når det paradigme er ved at blive afmonteret og opløst for øjnene af alle, der ønsker at se det. Og jeg har ikke set...

Se for eksempel Ursula von der Leyen, formanden for EU-Kommissionen, hun tager til Brasilien og forsøger at overbevise præsident Lula om, at han ikke skal være på russernes og kinesernes side. Og disse ledere af udviklingslandene har draget konklusionen af, hvad det vil sige at være i en situation, hvor udvikling bliver forhindret. Så Lula tog til Kina, til Shanghai, og sammen med Dilma Rousseff, den tidligere præsident i Brasilien, blev hun indsat som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Og Lula sagde, at denne bank vil blive den helt afgørende bank for det Globale Syd, og de vil udstede udviklingskreditter, så underudviklingen og fattigdommen i alle udviklingslande kan overvindes. Og der er en stemning, en klar fornemmelse af, at koloniseringen er slut!

Og jeg tror ikke, at de vestlige eliter begriber det. Jeg tror det kræver, at det Globale Syd bliver endnu stærkere, og dag for dag kan jeg sige, når jeg ser, hvad folk i det Globale Syd siger, at de bliver mere selvbevidste, de finder sig ikke i det her længere, og jo stærkere et modspil der kommer, jo bedre. Nu tror jeg, at de først skal chokeres, for uden det tror jeg ikke, at de vil tænke intelligente tanker, men derefter tror jeg, at vi er nødt til at bevæge os mod et højere paradigme, og jeg tror, at Kina i sidste ende vil holde fast i sit win-win-samarbejde for hele verden; Xi Jinping har udarbejdet det Globale Sikkerhedsinitiativ, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Civilisatoriske Initiativ som verdensomspændende forslag til at bevæge sig mod et nyt paradigme. Og i sidste ende må vi overbevise befolkningerne i USA og Europa om, at de ikke skal konfrontere denne nye økonomiske verdensorden, der er ved at opstå, men tilslutte

sig den. Jeg tror, det er den eneste måde, hvorpå vi kan undgå en katastrofe.

Så det er en stor opgave, og det er derfor, vi har brug for hver eneste person. Så hvis du sidder i Algeriet, så slut dig til vores kamp. Hjælp os, bliv medlem af vores internationale fredskoalition. For vi er nødt til at gøre det til et absolut verdensomspændende fænomen, hvor folk vitterligt bliver verdensborgere, fordi vores allesammens eksistens er helt og aldeles på spil.

SCHLANGER: Her er to spørgsmål, som jeg synes er svar på den konference, vi havde lørdag den 10. juni. Eric fra Filippinerne spørger: "Hvad er den skjulte trussel mod verdensfreden?" Han sagde: "Der er al den diskussion, men ikke nok handling. Hvad er det, der holder det tilbage?"

Og så er der et spørgsmål fra Texas: "Er du bekymret for CIA i dag og muligheden for indblanding i valget i 2024?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, jeg tror, at svaret på det sidste spørgsmål er ret klart. Jeg mener, præsident Trump siger nu dybest set, at USA's retssystem er på spil, og den kendte journalist Patrick Lawrence sagde det samme med eftertryk. Jeg tror, det er rigtigt: For det de gør nu mod – jeg ved ikke, om det er CIA eller FBI eller hvem som helst – men det de gør mod tidligere præsident Trump, er virkelig udtryk for selektiv retfærdighed. For hvad skete der med Hillary Clinton? Blev hun nogensinde stillet til regnskab for Russiagate, som viste sig at være en løgn? Hvad med Hunter Bidens computer og hans affærer i Ukraine? Hvad med andre mennesker, der havde klassificerede dokumenter i deres private hjem? Jeg tror, at Pence var en af dem, og flere andre. Så det er meget tydeligt, at dette er rettet mod præsident Trump, og at de ønsker at forhindre ham i at være en handlekraftig kandidat ved næste valg.

Jeg synes, at Trump på nuværende tidspunkt burde overveje, om han skulle have afklassificeret Russiagate-dokumenterne – og

vigtigst af alt, om han skulle have givet oprejsning til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det apparat, der nu går efter Trump, er nøjagtig den samme struktur, og nogle gange endda de samme mennesker, som retsforfulgte min afdøde mand, og som forsøgte at lukke vores bevægelse ned, med det Ramsey Clark havde kaldt den mest utrolige omgåelse af USA's retssystem i historien nogensinde. Og jeg tror ikke, at det er blevet mindre, bare på grund af det der sker mod Trump lige nu.

For det der skete mod Lyndon LaRouche {var} den største forbrydelse, og ikke kun på grund af det, der blev gjort mod ham og os, men fordi det fratog det amerikanske folk muligheden for at se den eneste løsning, som ville have gjort det muligt for USA at opnå en helt anden verden.

Så Trump burde ikke have – hvis han ønskede at benåde Steve Bannon, er det én ting. Men for ikke at frifinde Lyndon LaRouche, så tror jeg, at han nu betaler regningen for at have været så kortsigtet ikke at forstå at gøre det, for det der skete med ham ville ikke være sket, hvis han havde gjort det. Men jeg synes, at situationen i USA er ekstremt farlig, og det er helt klart et forsøg på at afvikle hele det præsidentielle valgsystem, og det bør alle naturligvis være ekstremt bekymrede over.

Hvorfor sker alt dette, for at vende tilbage til det første spørgsmål? Vi er ved enden af et system, og det er sket adskillige gange i historien, 16 gange eller deromkring, at et helt system går i opløsning. Og jeg tror, at Kinas tidligere ambassadør i USA har påpeget det faktum, at 14 gange blev det til en større krig, og det er naturligvis den største fare, vi ser lige nu. Men vi oplever afslutningen på det neoliberale system, afslutningen på det kolonialistiske system, afslutningen på den unipolære verden og fremkomsten af et nyt verdenssystem, en multipolær verden, som endnu ikke er færdig – den kæmper. Den har fødselssmerterne fra en igangværende fødsel, men den er der ikke endnu. Så jeg tror, vi befinder os i en meget vanskelig og farlig situation, og derfor kan vi kun

sige, at vi har brug for, at hver eneste sjæl på planeten bliver aktiv sammen med os for at forsøge at sikre, at denne periode i historien ender positivt og varer ved.

SCHLANGER: Vi har stadig et par minutter til spørgsmål. Helga, jeg har et til dig fra Takis, som gennemgår en liste over kriser, som menneskeheden står over for i dag: biokemisk krigsførelse, advarsler om en farligere pandemi, tredje verdenskrig i Europa, ødelæggelsen af Europa. Og så kommer han til det, som han finder bekymrende, nemlig devalueringen af menneskelivet. Og han sagde: "Hvordan kan vi italesætte disse problemer med udgangspunkt i at genoprette værdierne? Hvad kan vi gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, du beskriver, udelukkende sker i dele af verden. Det sker i høj grad i USA, og det sker i stigende grad i Europa. I USA kan du nævne den lange liste over masseskyderier, selvmord blandt unge, stofmisbrug og alle disse ting, og i Europa, hvor det er en meget farlig diskussion, er der nu en debat om aktiv dødshjælp, ikke eutanasi, men medicinsk hjælp til at begå selvmord for folk, der beslutter sig for det. Det lyder måske som en humanitær bekymring, men hvis man kender historien om aktiv dødshjælp, især i Tyskland, så var det i Nürnberg, hvor folk advarede om, at hvis man sætter spørgsmålstegn ved det enkelte livs hellighed, så sætter man alt på højkant; jeg kender ikke dette ord på engelsk, men på et plan, hvor når man først begynder at have en nedadgående bevægelse, kan det hurtigt gå hele vejen, [glidebane], som vi så i Tyskland for 80 år siden. Så det er meget slemt.

Men heldigvis tror jeg, at det i mange dele af verden, især i Asien, har taget en helt anden vej. Der er mange forskere i Indien, Kina og de sydøstasiatiske lande, som er absolut optimistiske med hensyn til menneskets evne til at frembringe videnskabelige resultater, til at overvinde enhver barriere, og de forbinder det med deres kulturs 5.000 år gamle historie. Så heldigvis er der en meget stærk tendens til at

gå i den anden retning, til at sætte livet og værdierne på den højeste piedestal og gøre det til grundlaget for tilværelsen.

Se, det vi nu skal gøre i Europa og USA, er at forbinde os med vores bedste traditioner: Amerika? Altså, vi havde Den amerikanske Frihedskrig: Uafhængighedskrigen var den første anti-kolonialistiske krig i historien. Gå tilbage til det. Bekæmp briterne igen, det ville være meget sundt at smide alle disse rådgivere fra Washington ud, som hvisker etablissementet i ørerne inde på Beltway. Vi har i stedet John Quincy Adams, vi har Lincoln, vi har FDR, John F. Kennedy, og frem for alt Lyndon LaRouche, Martin Luther King og nogle andre.

I Europa har vi en utrolig rigdom: Vi har Den italienske Renæssance, vi har perioden med Ecole Polytechnique i Frankrig, vi har Tyskland, vi har et væld af fremragende videnskabsfolk, opdagelsesrejsende, komponister, digtere – og alt, hvad vi skal gøre, er at genskabe forbindelsen til denne tradition. Og hvis jeg ikke havde håbet om, at det er muligt, selv på et sted så besat som Tyskland, lige nu, at Leibniz', Schillers, Beethovens, {Niende Symfoni}s ånd, at alt dette kunne komme til live igen, ville jeg have forladt politik for længe siden. Men jeg er helt overbevist om, at det er muligt, for den menneskelige natur er i bund og grund god, og den har behov for at se et perspektiv, og det er derfor, Schiller Instituttet er her.

SCHLANGER: Den engelske sætning, du ledte efter, er "slippery slope", at når man først bevæger sig ud på den glidebane, bevæger man sig direkte ind i fascismens og folkemordets helvede.

Helga, når det gælder kultur, har jeg endnu et spørgsmål til dig, som jeg blev opmærksom på fra en person, der sendte mig en video af en person, der talte om kampen for at vende tilbage til en kammertone, stemning af C ved 256, for at få tonen C stemt til frekvensen 256 hz: Det var en stor kampagne, der blev ført af din mand, og som fik enorm respons i Italien,

fordi det var kendt som "Verdi-stemningen". Og så dukkede der lige en video op af en person, der starter med at tale om, at dette er Verdis "skøre idé", og italienerne har taget den til sig. Og han sagde, så jeg undersøgte det nærmere, og hvad fandt jeg? Bag det stod den "skøre" Lyndon LaRouche. Og så gengav han alle bagtalelserne om Lyn. Men jeg synes, det er interessant, at det kommer op nu, netop på et tidspunkt, hvor du diskuterer vigtigheden af at vende tilbage til den klassiske tradition. Så jeg tænker på, om du har nogle overvejelser om det?

ZEPP-LAROUCHE: Den kampagne var faktisk ekstremt vigtig, fordi den blev støttet af alle de store sangere på det tidspunkt – alle! Du kan se på listen over underskrifter, fra Renata Tebaldi til Cappuccilli til Carlo Bergonzi – simpelthen alle, faktisk underskrev hundredvis af topsangere fra hele verden den kampagne, fordi de var meget glade, for hvis du stemmer højere i A=440-området, og endda højere end det, er det meget dårligt for den menneskelige stemme. Og især unge sangere, der er tvunget til permanent at have deres tonehøjde i en højere stemning, mister deres stemme, fordi det skader stemmebåndene. Det er interessant, at dette tydeligvis også var tilfældet for instrumenterne: Naturligvis er blæseinstrumenterne én ting, men for eksempel arbejdede vi og havde faktisk et meget dybt venskab med Norbert Brainin, første violinist i Amadeus-kvartetten. Og han havde en såkaldt Stradivari, og han udførte et eksperiment i studierne i nærheden af sit sommerhus i Italien, hvor han lavede en test. Og han kunne bevise, at Stradivari var skabt på en sådan måde, at den var beregnet til at blive spillet i den lavere stemning A=432, og at det at spille den i A=440 og højere skabte et stress på instrumentet, der beskadigede det på lang sigt.

Så det er et meget vigtigt spørgsmål, for man tænker måske: "Hvad betyder det, om det er lidt højere eller ej?" Men hvis man f.eks. tænker på sangernes registerskift, og hvis man har et tysk digt, der er komponeret til en sang, har komponisten –

Schumann, Schubert, Beethoven – en meget klar forståelse af det, og hvis der er en højere stemning, gør man noget ved kompositionen, som har tendens til at ødelægge den. Så selv om det kan virke som et lidt indforstået anliggende, der kun er interessant for musikere, er det, hvis man virkelig begynder at studere klassisk musik og kompositionen, og undersøger hvad der skal til for at få skønheden og sandheden frem i en komposition, disse spørgsmål, der giver en indsigt i, hvad der var komponistens og digterens hensigt, de to sammen i et højere kunstværk.

Så det er slet ikke esoteriske spørgsmål, og jeg synes, det er meget godt, hvis det kommer op, for måske føler nogle musikelskende mennesker sig opmuntrede til at se på vores kampagne og finde en grund til at forny den, hvilket jeg tror ville være meget gavnligt for alle.

SCHLANGER: Det er vigtigt, at du bringer det på bane, kampen for skønhed og sandhed, som vi havde et klip med fra John Kennedy, hvor han netop pointerede, at "det er det, der gør livet på denne jord værd at leve."

[<https://www.youtube.com/watch?v=pCIg6fTPA5U>] Så Helga, tak fordi du er med os i dag. Vi ser frem til dine fortsatte indlæg, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja! Og husk nu at blive aktiv sammen med os. Det er det vigtigste, man kan gøre i et ekstraordinært historisk øjeblik som det, vi befinder os i lige nu.

**Helga
hovedtale:**

Zepp - LaRouches

“Verdensfred er det vigtigste af alle menneskehedens udfordringer

Den 10. juni 2023 (EIRNS) – En intens fire timers dialog fandt sted på Schiller Instituttets onlinekonference “Verden har brug for JFK’s vision om fred” i dag, en begivenhed til minde om præsident John F. Kennedys historiske tale på American University den 10. juni 1963 – og det paradigme om mennesket, som den repræsenterede, er afgørende for at skabe fred i dag i denne farligste af alle globale kriser.

Blandt deltagerne var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet; Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana; Pino Arlacchi, tidligere leder af FN’s kontor for narkotikakontrol (1997-2002) og tidligere medlem af parlamentet (Italien); Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i CIA og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity; dr. Chandra Muzaffar, grundlægger og præsident, JUST International, Malaysia; Diane Sare, amerikansk senatskandidat (New York); og Harley Schlanger, talsmand for LaRouche-organisationen. Mødet blev ledet af Schiller Instituttets Dennis Speed.

Fru Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger er transskriberet nedenfor. De andre taleres indlæg findes i Dokumentation.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Godmorgen! Velkommen til jer alle sammen. Vi mindes, som Dennis lige har sagt, en af de vigtigste taler i efterkrigstiden; den tale, som JFK holdt for 60 år siden på American University, hans særdeles berømte fredstale. Men vi gør det ikke på en akademisk måde, vi gør det med en dramatisk verdensomspændende mobilisering af så mange kræfter som muligt, og som en indtrængende appel til den amerikanske regering om at vende tilbage til det livssyn, som John F.

Kennedy gav udtryk for, at USA skal vende tilbage til at blive en fredsskabende kraft i verden, ikke, som Kennedy udtrykte det, "en Pax Americana påtvunget verden af amerikanske krigsvåben ... men den form for fred, der gør livet på jorden værd at leve."

Vi er nemlig bekymrede for, at verden er faretruende tæt på et muligt udbrud af en ny verdenskrig, som denne gang vil være atomar og dermed betyde udslettelsen af alt liv på Jorden. Fra på mandag, om to dage, starter den største NATO-luftkrigsmanøvre over Tyskland siden afslutningen af Den kolde Krig, Air Defender 23, med den hidtil største manøvreoverførsel af 100 kampfly fra USA til Tyskland, herunder Stealth F-35 med atomvåben, samt yderligere 120 kampfly fra andre lande. Grundlaget for manøvren er en luftkrig mod en imaginær fjende, som også råder over et potent luftvåben, og det er indlysende, hvem denne fjende ville være. I den nuværende situation med en eskalerende krig i Ukraine kan et militært uheld eller en pilots fejl meget let blive fejlfortolket som en aggressionshandling. Der har på det seneste været flere og flere ukrainske angreb på russisk territorium, og den russiske luftovervågning vil helt sikkert være i højeste alarmberedskab for at observere NATO's manøvre. Russiske observatører, som kunne kontrollere, at manøvrerne ikke er et påskud for at forberede et atomangreb, er ikke blevet inviteret. Skønt denne manøvre har været forberedt siden 2018, vil det at gennemføre den under en varm krig midt i Europa sætte verden i fare for at uddø, selv hvis det ikke var tilsigtet, men blot et uheld. Denne manøvre må afblæses, før den starter!

Med et åbenlyst vanvittigt forslag om at drive atomkrig til det yderste, under overskriften: "Nøglen til at afslutte krigen i Ukraine? Angrib Krim", har John E. Herbst, direktør for Atlantic Councils Eurasia Center, og Daniel Fried, medlem af rådet, nu gentaget forslaget fra det britiske Royal United Services Institute (RUSI) for et år siden om at "afslutte"

krigen i Ukraine gennem at skabe en "Cuban Missile Crisis on steroids," ved at lade Ukraine angribe Krim. Ved at ødelægge Kertj-broen ville Ukraine først indtage Krim, og så ville sprækkerne i Putins regime opstå, og han ville blive væltet. Derefter ville Rusland acceptere at have tabt krigen. Uden at nævne den største risiko for, at dette ville overskride den ultimative røde linje for den i øjeblikket stærkeste atommagt – Rusland – og en påviselig uvidenhed om manglen på den slags diskussioner, bag kulisserne, som eksisterede mellem Kennedy og Khrusjtjov, afspejler dette forslag tydeligvis tankegangen hos en stor fraktion i det anglo-amerikanske etablissement, som Atlantic Council er talerør for.

Ud over medlemmet af Order of the British Empire og tidligere kommandør for Storbritanniens og NATO's kemiske, biologiske og radiologiske atomstyrker, hævder den britiske oberst Hamish de Bretton-Gordon (pensioneret) uden det mindste bevis, at præsident Putin ville forberede atomkraftværket i Zaporozhye som et "improviseret atomvåben". Derfor bør Vesten handle for "hurtigst muligt at stoppe Putin" med "hvad det end kræver", udtaler han.

Disse forslag er det rene vanvid. Det, der bør få enhver fornuftig person på planeten til at blive alarmeret i højeste grad, er ikke kun det faktum, at det er blevet "normalt" for de toneangivne medier at offentliggøre sådan en atomkrigsfremkaldende gift, men at næsten alle vestlige institutioner undlader at fordømme sådanne uansvarlige ytringer, men går med på den officielle fortælling om Putins "uprovokerede aggressionskrig".

Situationen i dag er langt farligere end under Cuba-krisen og langt farligere end under mellemdistancemissilkrisen i begyndelsen af 1980'erne, men den offentlige bevidsthed er blevet knust af en ubarmhjertig krigspropaganda, som har dæmoniseret Rusland og i stigende grad Kina, og tilsyneladende udryddet enhver historisk erindring hos dele af befolkningen og efterlader andre med en følelse af fortvivlelse over, hvad

de skal foretage sig!

Ja, hvad skal man gøre i dette utroligt farlige øjeblik i historien? Schiller Instituttet cirkulerer internationalt en appel til USA's præsident – dvs. præsident Biden – om hurtigst muligt at vende tilbage til John F. Kennedys politik, som den kom til udtryk i hans fredstale, der blev holdt for 60 år siden i dag.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, understregede, at mordet på Kennedy, og især Warren-kommissionens mørklægning af mordet, repræsenterede et afgørende brud, et dramatisk paradigmeskifte i amerikansk politik, en overtagelse af det, som præsident Eisenhower havde kaldt det "militær-industrielle kompleks". Og at forvandlingen af den slags USA Kennedy talte om, et USA, der stod for "ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider", til et USA, der insisterede på Pax Americana i en unipolær verden, som var begyndt at blive indført på det tidspunkt. Og med Kennedy blev hans grænseløse tillid til menneskets fuldkommenhed og kraften i hans troværdighed myrdet, og en nedadgående spiral ind i den nuværende dybe kulturelle krise tog sin begyndelse. Og det er ikke en overdrivelse at sige, at den nuværende forfærdelige situation, med masseskyderier hver 16. time, med de dramatiske selvmordsrater blandt unge, det omsiggribende stofmisbrug og håbløsheden for de fattigere dele af befolkningen, er resultatet af hvad det betød for det amerikanske samfund, at mordet på en valgt præsident og mørklægningen af det kunne finde sted, uden at de ansvarlige blev stillet til ansvar.

I henhold til Kennedy Assassination Records Collection Act fra 1992 skulle de såkaldte assassination records offentliggøres den 26. oktober 2017, medmindre "den amerikanske præsident bekræfter, at: (1) fortsat udsættelse er nødvendig på grund af en identificerbar skade på det militære forsvar, efterretningsoperationer, retshåndhævelse eller udøvelse af udenlandske relationer; og (2) den identificerbare skade er så

alvorlig, at den opvejer den offentlige interesse i offentliggørelse.”

Denne udløbsdato fandt sted under præsident Trumps præsidentskab, som altid havde lovet, at han ville frigive disse dokumenter. Datoen passerede, og ifølge dommer Napolitano sagde Trump til ham: “Dommer, hvis du så, hvad jeg så, ville du vide, hvorfor jeg ikke kan frigive dem.”

Så hvad ville være en skade af en sådan alvor, at den ville opveje offentlighedens interesse i offentliggørelse? Jeg tror, det bringer os til sagens kerne. Robert Kennedy Jr, nevø til John F. Kennedy og søn af den ligeledes myrdede Robert Kennedy, afslørede for nylig, hvad hans far mistænkte ham for.

Hvad kunne være en større skade end at få en global atomkrig, som ville udslette menneskeheden og alle minder om den, fordi der ikke ville være nogen tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne tragedie uden sidestykke? Er det ikke den mest presserende opgave for alle, der har en vis kapacitet, at gøre alt for at frigive disse optegnelser fuldt ud, og ikke på den kontrollerede stykkevisse facon, som Nationalarkivet gør i øjeblikket?

Hvis det kom til en atomkrig, så ville mordet på Kennedy og mørklægningen vise sig at have været “punctum saliens” i Friedrich Schillers forstand, hvorved en bane blev startet, som førte til katastrofen. Hvis muligheden for atomar udslettelse skal afværges for altid, kræver det absolut, at USA's præsident vender tilbage til paradigmet i Kennedys fredstale.

Bortset fra den umiddelbare krise omkring Ukraine gennemgår verden lige nu en skelsættende forandring, som kun få er bevidste om i Vesten. Men mange flere mennesker er bevidste om det i landene i det Globale Syd. Det kollektive Vestens – USA, Storbritannien, EU (og mærkeligt nok Japan, som tror, at det er en del af Vesten) – forsøg på at opretholde den unipolære

verden, som Fukuyama troede ville opstå efter Sovjetunionens sammenbrud (den såkaldte "historiens afslutning"), som en fortsættelse af Wolfowitz-doktrinen, fungerede ikke. I stedet for at underkaste sig den "regelbaserede orden" – som er et meget fleksibelt begreb, afhængigt af hvor det anvendes – anså landene i det Globale Syd det for mere fordelagtigt at samarbejde med Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og realisere reel økonomisk udvikling, end at forblive i en egentlig kolonistatus dikteret af disse regler, såsom IMF's betingelser eller åget af "passende teknologier", som afskærer dem fra basale infrastrukturprojekter, der er forudsætningen for seriøs industrialisering. De seks udvidelser af NATO mod øst, som nu truer med at blive til Global NATO, gik hånd i hånd med bevæbningen af dollaren og sanktionsregimer mod ethvert land, der ikke ønskede at passe ind i denne unipolære verden. Resultatet var et epokegørende tilbageslag, som fortællerne for den verdensomspændende udbredelse af det neoliberale system som det eneste alternativ tydeligvis ikke havde forudset.

Som en slags selvforsvar leder disse nationer nu efter et andet system, der giver mulighed for at udvikle deres økonomier, og mange har som mål at blive et mellemkomstland på relativt kort sigt. Over 30 af dem har ansøgt eller forsøger at ansøge om at blive medlemmer af BRIKS-Plus, og Bandung-ånden, Den alliancefrie Bevægelses store ambition, er vendt tilbage, og denne gang mere kraftfuldt, da den samarbejder med Kina og Bælte- og -Vej-Initiativet. Hvis USA og landene i det forsøgte Globale NATO fortsætter med at forsøge at "afkoble" eller "fjerne risikoen" fra det overvældende flertal af den menneskelige befolkning, som repræsenterer omkring 85% af menneskeheden, ville det være aldeles tragisk. Hvis verden blev opdelt i to grundlæggende blokke, ville det ikke kun skade verdensøkonomien enormt, det ville næsten helt sikkert føre til en tredje verdenskrig, selv hvis krisen omkring Ukraine kunne afbødes på kort sigt.

Det er måske ikke indlysende for den gennemsnitlige amerikaner

eller tysker, men det er helt sikkert indlysende for efterretningstjenesterne, at lande som USA's, Storbritanniens og Tysklands image har lidt voldsomt. Tyskland, for eksempel, som tidligere blev beundret internationalt for sine videnskabelige opdagelser og klassiske kultur, er blevet til grin i hele verden og har forladt atomenergi uden at have et alternativ? Med en regering, der ikke formår at gribe ind over for de skyldige i sabotagen af Nord Stream-rørledningerne? Eller forsvare sin befolkning mod en afindustrialisering af halvdelen af sin økonomi, som truer med at kaste hele Europa ud i økonomisk og socialt kaos! Og for USA? Det land, der engang var håbets fyrtårn og frihedens tempel, er nu frygtet, eller det der er værre. Ifølge en undersøgelse fra Watson Institute på Brown University er dødstallet for krigene efter 9/11 (11. september) mindst 937.000 mennesker på grund af direkte krigsvold, herunder væbnede styrker på alle sider af konflikterne, entreprenører, civile, journalister og humanitære arbejdere. Men mange gange flere er døde indirekte i disse krige på grund af følgevirkninger som underernæring, ødelagt infrastruktur og miljøforringelse; anslået 3,7 millioner. Altså mere end 4,5 millioner i alt.

Mange vil måske betragte det som en utopisk idé, at USA's præsident, Biden, kunne bruge 60-årsdagen for Kennedys fredstale som anledning til at finde en måde at skabe fred med Rusland og Kina på, sådan som Kennedy greb spørgsmålet an, ved at vise respekt for den andens interesser og historiske bidrag. Hvis disse kritikere viser sig at have ret, kan hele menneskeheden ende i en tragedie. Men måske kan denne vision være en, som det amerikanske folk tager til sig, at præsident Biden bliver vor tids store fredsmægler og finder en plads i historien, som ikke "ender"; som ophører med at eksistere på grund af atomkrig, men som etablerer en ny æra for menneskeheden, hvor alle nationer lever sammen i en "ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags, der gør det muligt for mænd og nationer at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred

for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider.”

Det er bestemt noget at kæmpe for! Tak skal I have.

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af

Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Instituttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Instituttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: “Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det “regionale omdrejningspunkt” i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

“Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst.”
(<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan “resten”, som ikke er en del af “Vesten”, anskuer situationen. “Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: “Hvilken side er du på?”” Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN’s Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt

adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR's specielrapporter)". Lad os holde

kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Institutet fra Danmark.

Risikoen ved Vestens “Kina-strategi”?

International online-konference onsdag den 7. juni 2023

Vi inviterer dig hermed til et onlineforum for at diskutere udfordringerne ved Vestens nuværende Kina-politik.

Blandt talerne er

- Helga Zepp-LaRouche, præsident for Det Internationale Schiller Institut, Tyskland
- Zhang Jun, dekan for den økonomiske skole på Fudan Universitet i Shanghai, Kina

- Charles Liu, Senior Fellow ved Taihe Institute, Kina
- Ole Döring, professor ved Institut for Fremmedsprogstudier ved Hunan Normal Universitetet, Kina

I det nuværende geopolitiske miljø bevæger vestlige ledere sig væk fra at referere til Kina som en “partner” og betoner Kina i højere grad som en “rival”. For eksempel har EU-Kommissionen for nyligt promoveret “de-risking” for at reducere Europas påståede afhængighed af Kina i visse økonomiske sektorer. USA’s “afkoblingsstrategi” søger at afskære Kina fra de teknologiske forsyningskæder. Og den tyske regering har erklæret Kina for en sikkerhedsrisiko og arbejder på en plan om at indføre import- og eksportkontrol, investeringsbarrierer og andre sanktioner mod Kina.

Kina understreger på den anden side, at hvis landene ønsker at reducere risikoen, bør de handle mere med Kina. Hvad er mulighederne og potentialerne ved disse to synspunkter? Vestlige sanktioner mod russiske energiråvarer og varer har allerede vist den modsatte effekt og har i høj grad givet bagslag for Europa. Vil de vestlige ledere lære af denne fiasko og forhindre endnu en alvorlig fejlbedømmelse?

I realiteten er Kina verdens vigtigste handels- og produktionscenter, og dets Bælte- og VejInitiativ bringer infrastrukturudvikling til de fleste lande, der har et behov for det. Vil Vesten reflektere over dette faktum og skabe et nyt paradigme for fredeligt win-win-samarbejde? Da den vestlige “fortælling” ikke levner plads til en sådan debat, ønsker vi at skabe en platform, hvor en bred alliance af internationale tænkere, iværksættere og politiske strateger kan føre en offentlig dialog.

June 7, 2023 (EIRNS)–Preliminary report on the June 7 Schiller Institute Webinar: “What Are the Risks of the West’s ‘China Strategy’”?

Stephan Ossenkopp, moderator, made some initial observations.

During the last few days, the head of the BND has alleged that 40,000 Chinese students in Germany could potentially be working as spies. Authorities will closely monitor cooperation in the scientific and high-tech fields. G7 will monitor investments by member nations in China, and the EU has announced sanctions on companies which are allegedly helping Russia.

Helga: She commented on what she called an ominous new word, "de-risking." "What is at stake is much more than the economic relation between Europe and China; it is the existence of Germany as an industrial state." The "North" (the Atlantic nations plus Japan) is going not only against China, but against the BRICS and de facto against the entire Global South. She agrees with Malaysia's Mahathir that this leads to WWIII. Concerning the situation in Germany, she marveled at "the amazing lack of interest" by the German government in investigating the sabotage of Nordstream. She reported a number of devastating statistics for the German economy, including that up to 46% of German industrial companies are considering relocation to US or China. She sees an impending systemic crisis, because the essential problem went unresolved in 2008. BRI gives 150 nations their first opportunity to realize their innate right to overcome poverty and underdevelopment. The Chinese economy is the world's true growth engine. "President Lula heralded the new development bank headquartered in Shanghai as the coming great bank of the Global South." "For Germany and other European nations, a positive future without cooperation with the Global South is impossible."

Prof. Zhang Jun: The West tries to isolate China, but China can sustain its economic development by itself if necessary, including developing its own technologies to replace those being denied to it by the West (which may not be a bad thing; in the long run, this will prompt China to speed up its R&D.) Likewise, Western nations can find an alternative to the

supply chain of China, but it will come with a high cost.

Ole Döring: He lamented the “serious, unprecedented, unfortunate and entirely unnecessary confrontation” between the West and China. Speaking of the West: “After 1989, they have entered a mind-zone called The End of History.” He referenced Immanuel Kant: “Concepts without experience are empty; experiences without concepts are blind.” He went on to say that “Contextual concepts such as race, gender and even culture have been deprived of their real meaning and have become weaponized.” “The Tower of Babel is crumbling once again.” “The West needs fresh input of realism and pragmatism in order to regain a humanistic balance. Such input can come from peoples and cultures who are eager to learn, and willing and able to share. Obviously, this makes China the number one choice as an ally...”

Döring approvingly quoted a German business leader who called for culture, science, or youth exchange with China. “However, if we use the wrong terms to describe ourselves and each other, we run a high risk, we get stuck in the past, we misjudge each other, and create avoidable misunderstandings... Those who define human relationships as systems cut into their own flesh.”

Charles Liu: “It’s not just China, it’s the growth of Asia, the swing from the West to the East,” which “had China at its core.” “What we had in China, was the building of the most sophisticated, and the most modern, supply chain, and the logistics system, that exists in the world today.” He quoted Deng Xiaoping: “To get wealthy, you have to build a road first.” What China wants, is not to hear preaching from Europe about political correctness. China wants peace and stability, so that everybody can develop and benefit. Europe risks totally becoming a vassal of the Americans, and missing the boat of the BRI and the many benefits it brings.

Final remarks:

Ole Döring: Another “take home” from Kant: freedom means

responsibility. There is no human being without education. Can we combine Kant and Confucius for education?

Charles Liu: Decoupling, interruption of supply chain, will cause social disorder, downgrading of living standards all over the world. Even without WWII we could have a mess all over the world.

Helga: This moment of hope, when we could have a new era for mankind, could be ruined by de-risking/decoupling. Confucius's image of "the sage" and Schiller's Beautiful Soul are compatible visions of what is needed. Young Chinese are interested in Europe's classical culture, we need to make the interest mutual.

Webcast med Helga Zepp LaRouche 31 maj: Læren af den 10. juni 1963: Fred afhænger af at genskabe USA's bedste traditioner

I en omfattende diskussion i dag rapporterede Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche om sit netop afsluttede besøg i Kina, og det håb, der eksisterer blandt befolkningen dér for fredelige relationer med USA, på trods af de "forværrede relationer" mellem de to nationer.

Hun indledte med at beskrive, hvordan intet af det, hun oplevede under sin rejse, passer med det negative syn på Kina, som vi hører om i Vesten. Hun gik i detaljer med dette, da

hun svarede på et spørgsmål om, hvorvidt Kina har en "dyb stat", som skjuler sine sande hensigter. Selv om deres stat ikke er perfekt, sagde hun, gør engagementet i det fælles bedste folk optimistiske, i modsætning til den fremherskende pessimisme blandt amerikanske og europæiske borgere om fremtiden. Der er bekymring for, hvorvidt en krig mellem Kina og USA kan blive fremprovokeret af de kræfter, der er forbundet med Global NATO. Hun fordømte den "dæmonisering" af Kina, som er typisk for vestlige medier og politikere, og foreslog at de, der er bekymrede for Kinas hensigter, skulle besøge landet for selv at se, hvad der foregår der.

Hun talte også om betydningen af mindehøjtideligheden for præsident Kennedys tale den 10. juni 1963, da det er en "smuk tale", som afspejler et andet paradigme for Amerika, som de fleste unge mennesker ikke er klar over. Som svar på et spørgsmål om, hvordan vi kan genskabe vores forfatningsmæssige friheder og umistelige rettigheder, understregede hun vigtigheden af de begivenheder, der er planlagt som en del af mobiliseringen den 10. juni. Hvis USA ikke får disse rettigheder tilbage, konkluderede hun, vil hele verden lide under det.

Afskrift af webcast på engelsk.

HARLEY SCHLANGER: Hello welcome to our dialogue with Helga Zepp-LaRouche, the founder and Chairwoman of the Schiller Institute. It's May 31, 2023, and I'm Harley Schlanger and I'll be your host. You can send in your questions to questions@schillerinstitute.org.

Helga has just returned from a trip to the People's Republic of China. What an amazing time to make such a trip, as we are now, in a sense, in the midst between two paradigms: One, a paradigm of war that's being directed by NATO, by the United Kingdom, and the United States against Russia in Ukraine, with an escalation virtually every day; and on the other side, a tremendous mobilization for a new paradigm of cooperation

based on economic development. And for the new paradigm, the Chinese government is engaging in both economic and diplomatic policies toward that new paradigm. We have on the one side, the post-G7 meeting with the promise of more weapons, more money, more war; and on the other side, we're seeing a lot of diplomacy, the Eurasian Economic Union just met, the Argentine Finance Minister was in China; there's more talk every day of a move toward use of national currencies and away from the dollar system controlled by Wall Street and the City of London.

So Helga, I'm sure you have quite a bit to say about the trip to China. Why don't we begin with a report from you on what you found on your visit?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: I'm very happy, because it is really important to be able to go places; with the three years pandemic, one was practically stuck in one place. And again, what I have experienced so many times, I have to reiterate: Being in China, and I visited many institutions, and we also were invited to visit all kinds of industrial places, exhibitions, firms; and I can only say that nothing ever has happened to me in China which would fit the absolutely negative picture which is being portrayed by the mainstream media in the West. And that is really very upsetting, because, I'm not saying that China is a perfect country, but it is absolutely not what is being said in the West! It's a country which is incredibly different from the West; people are generally very optimistic, extremely determined to accomplish things, to get things done, to continue on the road to improve the wellbeing of the people. And obviously, one of the major differences is that the role of the common good, as opposed to the extreme individualism which we find in the West historically and culturally, is much more in the genes of the Chinese for thousands of years.

So people are in a certain sense much more determined for the good of the country, and since we have now the 10 years anniversary of the Belt and Road Initiative, this has been the most remarkable infrastructure project in the history of mankind, bringing economic development to many countries, especially in the Global South; and that reflects itself in the kind of diplomacy you just mentioned, because the countries of the Global South in general are extremely thankful that China reached out and gave them, for the first time, the opportunity to overcome poverty and underdevelopment, and nobody talks about the so-called "debt trap." People are talking about, that they have now have perspectives, that they now have railways, ports, industrial parks.

I can only say, what I have said many times in the past, but it is first of all totally unjust what is being done, the way China is being portrayed, because if you demonize a country which has no history of military aggression; if you look at the several thousand years of Chinese history, it had maybe a few wars, but as compared to the hundreds and hundreds of wars in the West, it is an absolutely non-aggressive country; it does not try to proselytize its own model; it does not demand that other countries buy into the political system of China; it has the highest respect for the different social systems that countries choose and their right to their own path.

And naturally, right now, people are extremely concerned about the hardening of the relationship between the U.S. and China. And however, they don't do it from a standpoint of defensiveness, they do it determined. I watched two Chinese movies with English subtitles, which were extremely interesting: One was on the history of the emergence of the Communist Party at the beginning of the 20th century; and the other one was about the developments of the People's Republic of China after 1949. And when you watch these movies, you get a sense of the tremendous accomplishment, how China got rid of

what they experienced as a great shame, the Century of Humiliation, the difficulties in founding the first traditional republic, and then more years of civil war, and then finally the creation of the People's Republic. And they do not want to have that kind of trouble any more! So they will defend themselves, but they're not aggressive.

However, the fact that recently, the Chinese Defense Minister refused to meet the American Defense Secretary in Singapore, in the context of the Shangri-La Dialogue security conference, reflects a hardened mood, that they do not want to be pushed around any more. And naturally, there is a big concern about the extension of Global NATO, the fact that Japan will open up a NATO office as of now, next year, in Tokyo; these are all questions of extreme concern.

But anyway, if people have the chance to travel to China, it's not inexpensive, but it is something somebody should do in their lifetime, once, and open your eyes and see with your own eyes what you see. And you will find that the reality of China is very, very different than what is being portrayed in the Western media.

And given the fact that the two largest economies, the United States and China, if they don't work together, the whole world suffers; and the present idea, to "decouple," as it's being pushed in the United States, or the more sophist way of saying the same thing coming from the European Union, to "de-risk"—what a word! This is a complete stupid word-creation—would be really devastating. It would be devastating for the world economy, and it would be catastrophic for European countries, and it would imply the danger of a military escalation as Dr. Mahathir of Malaysia, in my view, completely correctly analyzed it. He said, it would be a world catastrophe, if the world would fall into two different blocs and it would lead to a world war.

What the Chinese say to all of this, they say, well, if the

countries want to “de-risk” they should do more trade with China, because China is very reliable. So if you want to de-risk then come on and trade more.

Anyway, I would have a lot to say, but maybe some of the questions will cause me to say a couple of more things.

SCHLANGER: That’s a good start, and we do have more questions on China. But, this idea of “de-risk,” it reminds me of “pre-bunking.” There’s a whole new Orwellian vocabulary that’s being produced to explain away the intent for war that’s coming from NATO.

We have a question from Maria, who’s the CEO of Music Box, Inc. She asks: “Of all that you saw, what was the greatest lesson you brought back from your trip?”

ZEPP-LAROUICHE: I don’t know this Music Box, but I actually met several people from the music field, and that was, in one sense the most impressive, because they were totally excited about European Classical music. I don’t know if that pleases the questioner, because I don’t know if this Music Box involves Classical music. But, for example, there is a whole renaissance of Classical music in China. A lot of young people—several people I talked with basically said, when you go to a concert in Europe, you see Beethoven or other Classical composers, you see a lot of gray heads or white heads, because mostly old people go to these concerts. In China, it’s the young people, who are completely enthusiastic about Classical music, because they recognize the absolutely important contribution to the development of creativity that Classical music does.

So I would say that this cultural optimism and the openness for a dialogue with other cultures, definitely was one thing

which impressed me the most.

And otherwise, I would say, it's the attitude, who Chinese are so oriented to get things done. In a certain sense, they have all the virtues the Germans used to have, but no longer have. They are industrious, they are punctual, they are reliable, they get their work done on time, they have a tremendous work morale. As I said, these were all virtues which Germany was once famous for in the 1950s and '60s, maybe into '70s, but now the Germans, especially younger people want to have more free time, they want to have more leisure, work is less important. I mean, there is a benefit for that, but the country as a whole suffers.

I think, to sum up those two points, what impresses me all the time, the most, and this time also, is a general positive world outlook, and an optimism which comes from that.

SCHLANGER: Now, here's a question that came in from someone in San José: Are the Chinese you met worried about the possibility the Biden administration would provoke a war over Taiwan?

ZEPP-LAROCHE: I think, yes. I think the idea that there could be a war is definitely in the minds of the more—the think tanks and the people who are in the political activities. And what should they say? They look at what happened with the NATO expansions in Europe, six NATO expansions which they clearly share the view of Russia and many countries in the Global South, that it was these NATO expansions which contributed essentially to this war in Ukraine. And then they look at Global NATO. You know, NATO was originally supposed to be a North Atlantic defensive alliance against the Soviet Union and the Warsaw Pact. And when the Soviet Union disintegrated and the Warsaw Pact disappeared, NATO should have dissolved. And

instead, now they are talking about "Global NATO," into the Indo-Pacific. As I said, already, they want to open up an office in Japan, and naturally the various activities of NATO-related ships and forces in the South China Sea, and the continuous provocations around Taiwan, delivering weapons to Taiwan; Pelosi being de facto an official member of the government, despite the fact that she's from the Congress, but in terms of line of succession hierarchy, she is in the line of the government of the United States. And despite the fact that the Biden administration also gives lip service to the One China policy, which is international law, nevertheless, they keep pushing the independence of Taiwan, encouraging forces there to go in that direction; and obviously, the Chinese do regard Taiwan as being part of mainland China, and they regard this as an extreme provocation and the red line which absolutely must not be crossed.

So I think that there is clearly a determination. There were articles, not recently, but a little while ago, discussing if it would come to a military confrontation over Taiwan, or the PLA is absolutely convinced and certain that they would naturally win any such military confrontation: Just look at the map—Taiwan is many thousands of miles away from the United States, and just a few miles away from the mainland, so who has the logistical advantage is pretty clear. And naturally, as long as it remains conventional, nobody has a chance to mess around with Taiwan.

So, I think they are worried, and I think that that is why the relationship between China and Russia, I think is absolutely there to stay. And if you look at the economic power of China and the military power of Russia as a combination, it's definitely something one should not mess with.

SCHLANGER: I'll take up one more question on China right now from Patricia, who asks something that I hear with some

frequency: Is there a deep state in China that Biden works with? And is there a front that you may have met, that seems to be more friendly, that's a fake, but really is part of the deep state as a deception?

ZEPP-LAROUCHE: Uh—I think that that is completely off the wall. The Communist Party is in control of the country. They have something which is called “whole-process democracy,” and it's actually quite impressive. I think, if you are interested to really find out about China, you should look at that more closely. Because, they have a system whereby nobody makes a career, who does not go through all the different steps of government, starting with a local level; then if you are doing well on the local level, you will go to the county level; then from the county level to a municipal level; then from there to a provincial level. And you have to go through all of these different steps of leadership to qualify for higher positions of government, or even in the party.

And the Chinese argue that that is a much better system, than the so-called Western parliamentary democracy, or even the Presidential system in the United States, because, in Germany, for example, we had a politician once, whose name was Franz Müntefering, and he became sort of famous, because at one point he said, “Oh, it's completely unfair to be reminded of promises I gave during the election campaign”—meaning that, a politician can say in the election campaign whatever he wants, and then it doesn't matter what he does afterwards.

In China, they are very proud to say there is an accountability, not only leading into this process of elections, but especially coming out of it, and making sure that whatever was discussed at various levels of decision-making is being carried out, and carried through, and that the accountability exists afterwards.

So, I think whoever is spreading this idea about the “deep state” in China, I think it is really not existent. And President Xi Jinping in particular, he was extremely emphatic in the early years of his office, to make a campaign against corruption. And right now, you can see, this has really gotten through all pores of society: For example, when you try to give the waitress in a restaurant a tip, they don’t take it. They are basically told, and this is part of a long campaign, not to be susceptible to money, bribes and so forth. And I have only experienced that that is, indeed, the case.

So, I think that there are definitely many problems which still have to be tackled; I think maybe people are working really very hard, and maybe people would enjoy to go more often to theaters. But the only real criticism I have met, and I always make it a point to talk to as many people as I can, was that the government is not doing enough: That all the laws are good, that the government is good, but if some problem occurs, it just means the government should be more forceful to make things function. And that is a completely different attitude than, let’s say in Germany, where people say, “Oh, too much government, and you can’t trust the government.” It’s the opposite in China.

So, I think that that line, and whoever has peddled that, has no credibility whatsoever.

SCHLANGER: Now, here’s a question from someone who is organizing with the “Urgent Appeal,” that the Schiller Institute sent out. And by the way, let me remind people, we’re taking your questions at questions@schillerinstitutel.org, and you can still send in your questions now.

But this is someone who is circulating the statement for signatures. She asks: “Can you say what you hope to accomplish with the statement the Schiller Institute issued, ‘Urgent

Appeal by Citizens and Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!’ What is the intent of circulating that?” [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

ZEPP-LAROUCHE: Well, on the 10th of June is 60th anniversary of the famous speech by John F. Kennedy at the American University, which is generally called the “Peace Speech.” And if you haven’t don’t that yet, you should read that speech, or even listen to him on YouTube, because it is a beautiful speech, where Kennedy says that the world needs peace, coming from America, but not a Pax Americana, where the United States would enforce with weapons to subject all others and that way have a “peace of grave.” But to have a peace where each country can flourish and work together. [<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>]

And it’s a very beautiful, poetical speech. And it is so important that people listen to that speech—there are also other, incredible speeches by Kennedy, for example, one where he talks about the importance of art and culture, which I can only underwrite every word he is saying there, that it is the culture of a country which is what makes it human and what makes it beautiful. [<https://www.kennedy-center.org/video/digital-stage/other/2020/an-american-pageant-of-the-arts/>]

First of all, many young people have no real idea who Kennedy was, because they were born long, long after he had been assassinated, and therefore they don’t have a vivid idea any more that he represented a completely different paradigm of American politics. And this is very important, because what I want to accomplish with that statement is, as I mentioned

before: We are in an unbelievable historic transformation right now, of which people in the West are hardly aware. The Global South is shifting—first of all, they have a completely new self-assurance; they have the economic ties, especially with China, but also among each other, Brazil, India, Indonesia—these are all major countries that are now rising. And the danger would be that the West remains arrogant, and basically says, “who are these people from the South? They should be submitting to the unipolar world,” because they will not.

And it would be very dangerous if you would have a complete separation into two blocs, a Western bloc, and a bloc of Russia, China, and the Global South, because you can't solve the problems of the world by this separation. And if the dynamic would continue, that it would all turn anti-America, which is clearly a tendency, because the United States—there was just a report by Brown University; and they made a study and they said the interventionist wars in which the United States was involved after 9/11, resulted in 4.5 million deaths! Now, that is an unbelievable figure! [<https://watson.brown.edu/costsofwar/files/cow/imce/papers/2023/Indirect%20Deaths.pdf>] And naturally, there are many people in the Global South also, who are not exactly friendly to the United States, and that's probably the understatement of the year. And it would be very devastating if that would remain like that. Because I think if that is the tendency, World War III is unfortunately very likely down the road, or sooner or later.

So, since Kennedy represents a completely different paradigm of American politics, more like it was meant to be with the Founding Fathers, the American Revolution, the War of Independence against the British Empire, John Quincy Adams' conception of foreign policy; Lincoln, Franklin D. Roosevelt, and then Kennedy, who, after all, defused the Cuban Missile Crisis, together with Khrushchev, and who had a very

optimistic idea about the ability of man to solve any problems through science and technology.

So, it's a different paradigm. And by making this appeal, by saying, that what the whole world wishes, is that the United States would go back to that kind of a paradigm, which Kennedy represented. I think that first of all, it will help to educate people around the world to look at the United States in a more differentiated way, and hopefully, inside the United States also causes Americans to review their own history. Because, as my late husband, Lyndon LaRouche, emphatically always said, that things went wrong with America after the assassination of Kennedy, and especially the cover-up through the Warren Commission. Because, if you assassinate the President of a country, which, obviously, the "lone assassin" theory does not hold for one minute, and then you have a cover-up and the institutions of that country are not able to remedy that, or find out the truth and find justice, this is an extremely—this was a break in the history of the United States. And the last 50, now 60 years, that is something one has to work through and find back to the kinds of values that existed with Franklin Roosevelt, with Kennedy, and I think that that's the purpose.

And I always think one should relate to the best tradition of the other, and not the worst. When I founded the Schiller Institute in 1984, the main purpose was to contribute to a just, new world economic order, and the idea that this is only possible if one has a renaissance of Classical culture and a dialogue of the best traditions of all cultures, with the idea that peace is really possible when you relate to the best of the other person, or the other country, or the other tradition, and vice versa. Because, when you bring forth what is good in the other, then that is the basis for peace.

So I hope with that, and the memory comes back, that America should become, again, a force for good in the world, and then the whole world would be peaceful, and happy.

SCHLANGER: OK. Happiness is important, as your husband always said, you have to "have fun."

I have two more questions for you, Helga. One goes back to the war danger and it's from Leo, who said: "Thank you for your good work." He asks about NATO's Air Defender 23 exercises coming up in about 10 days, will these be used as a cover, similar to what Seymour Hersh accused the NATO naval exercises in June 2022, to plant the explosives that blew up the Nord Stream pipelines. He said, "Could these exercises be used for a provocation?"

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think the reference to the Nord Stream pipelines, and how this maneuver was used, actually gives a reason for worry that something like that is possible. But even without that, these Defender 23 maneuvers for sure will take place in a period of utmost tensions, already; escalated warfare, the recent new drone attacks into Moscow show—this is called a "terrorist act" by the Russians, and naturally, it's an atmosphere of extreme tension. And even before, even without maneuvers, we had, in the last several years, so many incidents where fighter jets almost had collisions, or you had almost accidents with ships and jets. And I said: If world peace depends on the ability of a pilot to avoid an accident, you know, then we are really in bad shape!

So, I think, that unfortunately, I have to say there is worry for this period, and we should really escalate our campaign, even if it does not look likely right now, that there must be negotiations. And you have many forces—President Lula of Brazil, he's all the time trying to get this peace club of the developing countries together; you have the Chinese trying to get support for their 12-point peace plan; which a high-ranking Chinese official just travelled throughout Europe, but

he found very little response; Pope Francis is still very active, trying to promote the role of the Vatican for negotiations. So I think that that needs to be strengthened, and no matter what the refusal is, that is the way to go.

I can only say, we should all be mobilized, and we need a strong peace movement, a much stronger peace movement than we have right now. And the mobilization around June 10, where we have in many cities around the world, we have rallies in the morning and then at U.S. time in the afternoon, we have the conference, which I think takes place in Washington or New York. But we have rallies around the world, so you should join them, and express your absolute determination to make the peace movement strong enough to be heard, and not to be overheard.

SCHLANGER: And one of the ways you should do that is to do is to make a copy of the "Urgent Appeal by Citizens and Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!" (https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1092/attachments/original/-1684363804/20230517_next_us_pres.pdf?) Print it, copy it, distribute it, send it out via social media: Let's get people talking about these ideas that Helga's been presenting, in terms of what actually is the better tradition of the United States.

And Helga, that brings me to the final question, from Lorry, who asks: "Will we ever get our inalienable rights and our Constitutional freedoms back in America?"

ZEPP-LAROCHE: I think it requires a new American Revolution. I can only say, if America does not get these inalienable rights back, the whole world will suffer. Because, you have right now a situation where the United States is the strongest

military power. Maybe Russia has certain technological advantages here and there, but the U.S. does have a mighty military complex, and not only that.

I think the whole fate of humanity depends on the answer to that question, to be positive. Because, we have a financial crisis, the Scylla and Charybdis between hyperinflation and the chain-reaction collapse is clearly presently there, and it's reflected in the fact that the central banks are really hovering between interest rate rising and lowering and rising again. If you had a collapse of the system, I think that would mean a heightened danger of war, because I don't think the West would disintegrate as peacefully as the Warsaw Pact did in 1991.

So, the kind of reform and the kind of reorganization of the financial system, as part of a new global security and development architecture which the Schiller Institute has been mobilizing for, is really extremely urgent. And right now, I think a similar approach—and I can assure you quite independently of each other, because I did not consult with the Chinese before I made this proposal, and I can prove that (anyway, that's a different matter). The Chinese government, otherwise, Xi Jinping has this triple approach of the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and the Global Civilization Initiative, which is all part of a package. And that is a framework for such discussions. And we have to convince our European countries, because I've almost given up the hope that you can convince the Western establishments, because they're like the three monkeys—blind, deaf, and don't speak. I think they're so arrogant, and convinced that they're superior, like Josep Borrell, that they're sitting in a beautiful "garden" and the rest of the world is a "jungle"! I mean, the whole world laughs about that! But they don't get it! They don't get it! They just are completely unwilling and unable to review their own behavior and correct, if they would find it full of flaws; but it does

not occur to them.

So I think we have to mobilize the citizens, and that is really a question of not only the United States needs to go back to its inalienable rights, but also all of Europe. Because Europe, right now, is not following its own interests; I think we are being forced into an unipolar world which is very detrimental to the interests of European nations.

We need a mobilization of the state citizens, or citizens have to become state citizens, meaning they have to qualify to know what is going on and not just rely on the very evil mass media at this point, because they're streamlined, in ways which have not happened in 80 years, in Germany, for sure.

So, we need citizens to be awake, to study, to learn about foreign policy, to learn about economics, and take responsibility for your own country: And then, we have a chance. It means, you should work with us.

SCHLANGER: Well, let me thank all of you for your questions. We have run out of time and couldn't take them all. But Helga, let me thank you: I know you're somewhat jet-lagged, just coming back, but I'm sure everyone appreciates what you've contributed to the discussion, and will take seriously your appeal to join this mobilization to bring back the best tradition of America, and not just for America, but for everyone.

So Helga, thanks again, and I'll see you next week.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, till next week.

Skriv under: Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til den nuværende og kommende præsident i USA!

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Den 10. juni er 60-årsdagen for den berømte tale af JFK på det Amerikanske Universitet, om det som han selv betegnede "det vigtigste emne på jorden: verdensfred".

Præsident Kennedy holdt denne tale mindre end et år efter den cubanske missil-krise i 1962, midt i Den kolde Krig, men han var i stand til at få sine tilhørere til at hæve sig over den geopolitiske konflikt og til at anskue menneskehedens interesser som helhed.

I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere end den, som opstod under højdepunktet af Cuba-krisen. De offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's.

NATO-våbnenes destruktionskraft er endnu kraftigere, varslingstiden før deres affyring kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke eksisterende, sammenlignet med relationen mellem Kennedy og Khrusjtjov. Bulletin of the Atomic Scientists har sat dommedagsuret til 90 sekunder før midnat, og det er måske for optimistisk.

Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-U.S.A.-Storbritannien-EU-blok og en blok bestående af Rusland, Kina og det " Globale Syd". Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som vil være atomar, og som derfor vil indebære udslettelse af den menneskelige art. Da Rusland og USA i øjeblikket råder over 90 % af samtlige kernevåben, rettet imod hinanden, og disse våben kunne ødelægge verden adskillige gange, er det et presserende anliggende for alle mennesker på jorden, at vi finder en udvej. Løsningen skal være på et plan, der overvinder geopolitik og tager udgangspunkt i den samlede menneskeheds interesse.

Vi, de undertegnede, udtrykker derfor vores håb om, at den nuværende og kommende præsident for USA finder storsindet i sig selv og indtager det synspunkt, som blev udtrykt af JFK i sin historiske tale.

Præsident Kennedy sagde den 10. juni 1963: "Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en PaxAmericana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

Læs hele talen på engelsk her.

Mange vil måske mene, at det i dag er umuligt for en amerikansk præsident at fremføre en sådan tale. Og faktisk fremstilles den russiske præsident Putin i dag som mere ondskabsfuld end Khrusjtjov var dengang, og Kina fremstilles ligeledes som en stor trussel. Men præsident Kennedy roste ikke desto mindre russerne, og roste deres store bidrag inden for videnskab, industri og kultur. Han roste deres mod til at besejre Hitler i Anden Verdenskrig, hvor de ofrede mere end 26 millioner liv for denne sag. Verden har brug for en amerikansk

præsident, der kan se den bedste tradition i hver enkelt nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.

Vi, de undertegnede ønsker, at Amerika igen skal være det Amerika, der blev udtrykt i denne smukke tale af JFK. Vi ønsker, at USA igen skal være et håbets fyrtårn. og et frihedens tempel. Vi mener, at dette er grundlaget for "fred for alle tider", som JFK sagde.

Underskrivere: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institut

Underskriv venligst her på Schiller Institutts internationale hjemmeside.

Helga Zepp-LaRouche giver interview til pakistansk tv om "Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik"

28. april 2023 (EIRNS)-Schiller Institutts grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche gav et interview til Pakistan TV Worlds "Views on News"-udsendelse den 27. april med titlen "Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik". Anker Jawad Tehami talte med fru Zepp-LaRouche og i studiet med admiral Farhat Hussain Khan (pensioneret), formand for Center for Aerospace and Security Studies.

JAWAD TEHAMI: Hello and welcome to Views on News; I'm Jawad Tehami.

Chinese President Xi Jinping says that as a responsible nation, Beijing can't be a bystander to the Ukraine conflict, and China always stands on the side of peace, and China's goal position regarding the Ukraine conflict is to promote peace via talks. Now, this is what Chinese President Xi Jinping during a phone call with Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy which was an hour-long call. And this particular call has been termed as "meaningful" by Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy.

Earlier we saw that China released a 12-point peace proposal regarding the resolution of the Ukraine conflict, which was welcomed by both Russia and Ukraine, that urged for an immediate ceasefire and the resumption of the peace talks between the two conflict sites. [https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html] However, the West, the U.S. and its NATO allies didn't accept that particular peace proposal, rather questioned the position regarding China being a peace mediator or peace broker in this particular conflict.

Now, specifically, talking about this phone call between Ukrainian President and Chinese President, Russia has welcomed Chinese initiative for a negotiated political settlement. The U.S. has also welcomed this particular phone call, yet, it has said that it is too soon to tell whether it will lead to a peace deal.

On the other hand, we have seen that NATO's chief Jens Stoltenberg has said that the U.S.-led alliance has provided over 98% of the combat vehicles. At the same time, in another major development, we've seen Britain's Armed Forces Minister [James Heappey] told Parliament that the government has already started the shipment of depleted uranium ammunition to Ukraine. When the U.K. decided to provide Ukraine with the

depleted uranium ammunition, it was strongly condemned by Russian President Vladimir Putin, who said that Russia would be forced to act accordingly. Russian Defense Minister at the time had said that the British decision left fewer steps before the potential nuclear collision between Russia and the West. After that, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons in the neighboring Belarus.

In today's show we will be talking about how likely is the chance of a success of China's mediation regarding the resolution of the Ukraine conflict, given the fact that recently we have seen a success on the foreign policy front for China, regarding the Iran-Saudi rapprochement and amid the continuity of the supply of weapons from NATO and the Western nations to Ukraine: What are the chances, is there any potential threat of a nuclear war between the West and Russia?

To understand the entire gambit of this particular situation, we are honored to have been joined in the studio by Air Marshal (ret.) Mr. Farhat Hussain Khan; he's president of the Center for Aerospace & Security Studies. Mr. Farhat, thank you very much for your time for being with us on "Views on News." We really appreciate that. On Skype at the same time, from Wiesbaden, Germany, we are being joined by Mrs. Helga Zepp-LaRouche. She is the founder and chairwoman of the Schiller Institute. Mrs. LaRouche, thank you very much for your time, also for being with us on "Views on News" tonight.

Let me begin with the first question towards you, Mrs. LaRouche: How important and significant was this call between the Ukrainian and Chinese President? And also Beijing saying it wants to send an envoy to Kiev, to mediate a political settlement. How do you see that, also?

HELGA ZEPP-LAROCHE: Well, I think this is extremely important and urgent, given the fact that the world really is on the

verge of a nuclear catastrophe. I think that if there's any country which has the power and credibility to mediate this conflict, it is China. First of all, I think China proven in the past, absolutely, that it is impartial. It was able, as you just mentioned, to get the governments of Iran and Saudi Arabia to the negotiation table, and now the President of Iran has been welcomed by Saudi Arabia, in a brotherly way—that's a big jump forward. And so I would really say that while the situation is extremely complex in Ukraine and around Ukraine, that there is a glimpse of hope, definitely.

I think that what will come out of it, I personally think that President Zelenskyy is happy that President Xi Jinping has reached out to Ukraine in the way he did, because the Ukrainian people are the worst victims of this proxy war between the West and Russia, and they're being slaughtered. And especially after the recent Pentagon leaks, where it came out that the United States government judged the military situation as being much worse than they were saying publicly—that, in my view, makes the Ukrainian people and the Ukrainian military the victims, the pawn, in a larger chess game. And the sooner that ends, the better. So I think this is extremely important.

If it will succeed? I think everybody has to be extremely watchful, because I think the United States is very factionalized. There are some people whom I would say are realists, like General Milley, who already several months ago demanded that there should be negotiations right now—and that is the military! So, there are some people who I think will be also backing this proposal, but there are also some hawks. For example, this week alone, there is a meeting of the "Free Nations of Post-Russia Forum" from the Hudson Institute and others, in Washington, even on Capitol Hill, who are talking about splitting Russia into 10 or 12 different pieces. And certain other people have talked about that the whole aim is to "weaken Russia," to "ruin Russia," and from the British

side came not only the depleted uranium weapons, which I think is a total escalation, but also they have been pushing the Ukrainians to retake Crimea, and have what they call a "Cuban missile crisis on steroids."

So this is a very complex situation, but I think if any country can do something, it is China. ...

TEHAMI: ... Air Marshal, your take on the phone call?

FARHAT HUSSAIN KHAN: Thank you very much. Actually, to stay right at the onset, this telephone call is very significant, even if it has made a small icebreaking. The reason being the Ukraine has taken a lot of toll in many fronts, politically, strategically, in military terms and also in the economic front of the entire world. And if you would allow me to call it, it is a mini-world war. So any dent into pushing this crisis backward is a success.

So therefore, we encourage it. It has been acknowledged by Russia and well as the United States, that's one. Secondly, whenever such things happen, it is the credibility of the overture that matters. Now, look at China: go back by 20-30 years, in the entire process of world politics and the world order that we've been talking about, China has never been aggressive to any country, one. They have always talked of peace. When the U.S.-led coalition raised the hype of Indo-Pacific strategy to contain China, they also presented a five-point peace formula. So, Mr. Xi has demonstrated his abilities to conduct peace. That's the viability behind the entire force.

The other thing is, it has a relationship with Russia that can make the difference, second.

Therefore, what is the cause of the war? The cause of the war

is the Russian concern of security, that Ukraine should not form part of NATO. And there are other things also, but the prime demand here, they should not join NATO, so that we have a buffer between. So the players that are there, Russia and Ukraine, have assembly to look at in the form of President Xi as a peace mediator.

I think while results will come later, this call, which lasted for a long time, about an hour or so, and is welcome by the players. It has greatly impacted the world environment! Look, if there is someone who can make the fact, that is Mr. Xi, and he is moving in that direction. Of course, it's a bloody war and has caused devastation; it'll probably take time. But the movement forward, the presentation of the 12-points, that first point is, OK, at least de-escalate. And then stop the war, and then start to talk. What to talk about is something later, but at least, small, little steps that the environment matters, the environment that the world has perceived today, after this call, is a message of peace from China, a country that has recently put two warriors at peace, in terms of Saudi Arabia and Iran that have been fighting for the last 35 years! On various fronts, I think China has proved its credentials and it will make a lot of difference in the peace process.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about Ukraine's perspective, Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy at that time, when China released its 12-point peace proposal, the resolution of the Ukraine conflict, he welcomed that. Now, out of this particular call, he termed it as being "meaningful." But we saw, on the other hand, when NATO Secretary General was in Ukraine, Mr. Volodymyr Zelenskyy asked for more weapons to continue with the war. What do we understand out of it? On one side, he wants this particular stride of the efforts that are being made by China, he welcomes those; on the other side, he calls on NATO for supplying more weapons. What do we understand out of this particular thing?

ZEPP-LAROUICHE: I have not looked into the head of Mr. Zelenskyy, but he already was once ready to have peace negotiations, and that was in March 2022. This was in Turkiye, where the chances that it could have come to a negotiated end of this war were there; and then it was [then British Prime Minister] Boris Johnson who personally flew into Kiev and put pressure on the Ukrainian government to not do that. So given the fact that the Ukrainian economy is completely smashed, a lot of the infrastructure is destroyed, the economy is—I don't know how many percent they're still functioning, but it's devastated, and before the war, China was the largest trade partner of Ukraine. And if Ukraine has any hope to go back to a normal life, and to have reconstruction, I think there are some people in the West who are already speculating on investment, and basically integrating Ukraine into the West.

But the West is not so attractive right now, because if you look at the banking crisis, the United States, only six weeks after the first, Silicon Valley Bank went bankrupt, and you have a new banking crisis erupting. The UBS took over the Credit Suisse, but that is not going smoothly. So the West has severe economic problems. And frankly, what is the long term, or the medium-term perspective, would be that the Belt and Road Initiative would be extended as Eurasian perspective, in that case, Ukraine would be in a completely different position, and could become a bridge between Europe and the rest of Asia.

So if people in Ukraine think about it right, it is in their best interests that China should play a mediating role, and therefore, I personally think that President Zelenskyy is being pressured by the hawks in the West to go into the confrontation and have the military victory on the battlefield. Now, I think that many military experts are basically saying that the chances for Ukraine to win "on the battlefield" (in quotes) are practically nonexistent, because...

TEHAMI: Why are they less or nonexistent, for that matter, Mrs. LaRouche? Pardon me for the interruption, but why are they are less, in the chances for Ukrainian victory in battle?

ZEPP-LAROUCHE: Well, it's the estimate, and this is the view of several military experts from Germany, Italy, Switzerland, France, and the Pentagon papers have said that themselves. Because the Ukrainian population is much smaller than the Russian population. The idea that you can pump this country full of weapons, naturally, you can escalate, and then you reach a trip-wire, and then you are risking a large war, but nobody wins either. So, I don't think the idea of "winning" this war in Ukraine is—even in the United States several people have dropped that recently among others—Richard Haass, who is the president of Council on Foreign Relations. So the voices who basically say, look, let's stop this, it was a terrible thing, it should never have happened, that number of people are growing.

So, naturally, you could fight this war forever, and have a grinding up of the population, but I think that that is not a realistic perspective. If people push the Ukrainians, for example, to use weapons which hit long into the territory of Russia, then you are in danger of crossing a red line. And Mr. Medvedev has warned, and not only Medvedev, but several Russian officials in the recent weeks, have warned dramatically that we're inching step by step toward the great catastrophe. And also if people are urging the Ukrainians to retake Crimea, that is another red line.

So I think this intervention of President Xi Jinping coming into the picture, is really one second before 12. And I really can only hope that all the reasonable people in the world cooperate to make this work...

TEHAMI: Let me take Mrs. LaRouche's view on this also: Do you think if Ukraine has finally realized that the efforts, or the strides that China is trying to put in for peace and the resolution of the Ukrainian conflict through talks, is it in a position to strike a peace deal without the influence of the West?

ZEPP-LAROUCHE: Well, that remains to be seen. I don't think the Ukrainian government is very independent. I think that it has more to do with what the factional lineup is in the West. For example, Mr. Macron has clearly indicated in the recent period, that he does not want to be totally in the camp of the United States. He said that in respect to Taiwan, where he said Taiwan is an internal Chinese affair and the Europeans should not get drawn by the United States into this conflict. Which many people, even in Germany, agree with him. Naturally, the United States and Great Britain say the opposite, and call the question of loyalty of the West and values of the West and all of this verbiage which is being used. But the reality is, any peace-loving person, anybody who is not a madman or madwoman, should understand that the continuation of the escalation threatens the annihilation of the human species! I have been studying this a lot, and if you listen to people like Steven Starr, who is a nuclear analyst in the United States, or other people who are studying what happens in the case of one nuclear weapon being used, the danger is almost 100% certainty that all nuclear weapons will be used. Because I don't think that a regional nuclear war is possible: It's the logic of nuclear war, that the entire arsenal comes into play. And that means that all life on the planet will be destroyed in a nuclear winter that follows for about 10 years after such a nuclear war. And then there will be absolutely nobody left to even study the causes, because no historian will be alive to look into the matter!

And I think if people would be aware of the fact that, given

the fact that the warning time when one side would realize there is a nuclear missile launched, the warning time the leadership on one or the other side is a few minutes, somewhere between 5 and 10 minutes, when the decision has to be made, when the flight time of ICBMs is about maximum 20-30 minutes: And then, it's all over! That means that the warning time is so short, and if you think how many irrational people are around, and how many near-incidents have already happened, where a disaster was only avoided because one pilot was able to make a very good flight maneuver to escape a conflict—I think if people would understand how much the human species is at risk, we all would be in the streets demanding an immediate end to the war.

Because if people, the life of the human species and the existence of the human species is so precious: We are the most creative species of all the other species, we're the only ones that can discover things, who can make beautiful art, who can make scientific discoveries. And all of that would be lost—and for what?

So, I think the brinkmanship, or the very idea of geopolitics has to be stopped. I really think we have to move out of the idea of—unipolarity is not functioning; that has disappeared already. But also multipolarity is not good enough, because you still have the danger of geopolitical conflict between one bloc and another bloc. And I think we have to urgently move into a new paradigm, where we think about the one humanity first, before we think about national interests. And this is also why I think that President Xi Jinping is uniquely qualified, because he has in the recent period, not only launched the Belt and Road Initiative, but also the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and more recently, the Global Civilizational Initiative, which is one way of putting a dialogue of cultures, or dialogue of civilizations on the table. And I think a combination of all of these approaches is really necessary to defuse this

situation.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, as you have very comprehensively shed light on the existential threat to humanity, the threat of the use of thermonuclear weapons, now, when we specifically talk about those 12 points, the point No. 8 by China categorically says that “Reducing strategic risks. Nuclear weapons must not be used and nuclear wars must not be fought. The threat or use of nuclear weapons should be opposed...”
[https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/-202302/t20230224_11030713.html]

On the other side, we see the U.K. shipping depleted uranium shells to Ukraine, as a result of which, we saw a condemnation by the Russian President. And then, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons to neighboring Belarus.

So on one side, we see the initiatives by China to discourage the use of nuclear weapons, on the other side, we continuously see the escalation on this front. How much bigger a threat of use of nuclear weapons regarding Ukraine conflict at this point in time happens to be?

ZEPP-LAROUCHE: I think Ukraine would just be the trigger point. Because the United States official doctrine—and Biden, I think had promised at one point, he would change that, but then he did not—the U.S. has in their strategic doctrine the possibility of a preemptive use of nuclear weapons. And in the recent period, a few months ago, or maybe less than two months ago, Russia, or actually President Putin has said that because of this existing U.S. doctrine, because of the general strategic situation, it forces Russia to do likewise! That means, Russia has now said because the United States has the preemptive use of nuclear weapons in their doctrine, that Russia is basically abandoning its idea that they’re not using

first-strike of nuclear weapons.

Now, that is why I was making so much alarm on the question of how close we are. Because if you have the two largest nuclear powers in the world basically not trusting each other—the trust has been completely destroyed, the usual kinds of back-channels do not exist, this is why I really think we are in a situation much more dangerous than even at the height of the Cuban Missile Crisis, because if you look at the historical records, even when that crisis was at its high point, you had between Kennedy and Khrushchev, a quite reasonable negotiation in the background. And I don't think that exists right now! And that makes the situation right now much, much more dangerous, and that is why the Schiller Institute—we have been pushing the idea that we urgently need a new security and development architecture, which takes into account the interests of every single nation on the planet. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

Unfortunately the idea of a European security architecture, no longer looks very likely. That existed at the time of the German reunification and the end of the Soviet Union: Gorbachev talked about the “common European house”; Putin talked many times in the beginning about a security structure from Vladivostok to Lisbon. But that in a certain sense, the chemistry does not exist any more, because of so many things which have happened, especially the destruction of trust to which [former German Chancellor] Merkel and [former French President] Hollande contributed by saying the whole Minsk agreement was just a charade to gain time to arm the Ukrainian troops.

So that's why I think we have to take it a step higher, and that is, the idea of having a security architecture which includes {every} country: Russia, China, United States, and all the other countries. And the only way how one could do

that, is by having a development: I wrote Ten Principles for how such a security architecture could look like, and it's a very comprehensive idea. But it connects to the Peace of Westphalia, which ended 150 years of religious warfare in Europe, by coming to the conclusion that if the fight would continue, there would be nobody left to enjoy the victory, because everybody would be dead. And that's I think exactly the point that we are at, because if it comes to the use of nuclear weapons, there will be absolutely nobody who will enjoy the victory, because we all will be dead: And I think that has to be the starting point.

We are the creative species: Can we give ourselves an order, which allows the survival of the human species? Or are we stuck in stupid geopolitical games which risk—I think war in the time of thermonuclear weapons is not an option of conflict resolution any more. And that's why I think the 12-point proposal by Xi Jinping is the best formula to start negotiations with. It doesn't answer all questions, yet, but the whole point is to enter discussion, to enter a process of sorting things out: Finding out what are the vital interests of the one side? What are the absolutely non-negotiable arguments on the other side? And then, to arrive a compromise at a higher level, you know, when you take a policy which benefits everybody, then you can find a peaceful solution. But I think we are really in an absolutely urgent need of that. ...

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about the 12-point peace proposal, now, as you already mentioned in one of your takes that I just collected from your website, in which you talk about the U.S. and NATO allies rejecting this 12-point peace proposal for certain reasons. I would like you to shed a bit of light regarding that one as well.

When we talk about China's position on Ukraine conflict, it has neither condemned Russia's special military operation in

Ukraine, nor endorsed it. And that is what exactly irritates the Western nations, particularly the U.S.

So what does basically China have to do now, after it has set a good example, where it can act as a peace mediator, given the fact it has mediated the restoration of diplomatic ties between Iran and Saudi Arabia, at the same time?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is a country which I think is based on a 2,500-year tradition of Confucianism. I think that plays for sort of the “genes” of the Chinese philosophy, or the Chinese people, a much deeper role than even Marxism—that’s my view. I don’t think that the Chinese would all agree with that, but that’s my conclusion. Or, they call it socialism with Chinese characteristics, and these characteristics are Confucian, in my view, in my observation. And that means that they have an idea of a harmonic development, that you have to have harmony in the family, so that there’s harmony in the state, and there has to be harmony among the states, so there’s harmony in the world.

And that is actually a world outlook which is the reason why, after 10 years of Belt and Road Initiative, there are now 150 countries that are cooperating with China, and they feel that they have a lot of benefits by doing so. There is also a complete renaissance of the Non-Aligned Movement, which I think is a big factor in the world situation: Xi Jinping talks about that we are experiencing changes as they have not been seen in 100 years. I would say maybe even longer: Because the developing countries, the countries of the Global South do not want to continue with a modern form of colonialism, because colonialism formally ended many decades ago, but in reality it continued to exist in the form of IMF conditionalities, of the World Bank policies. But now, the BRICS countries are there, and in the recent period, 19 countries have made requests to join the BRICS—13 of them formally and 6 of them informally.

But the BRICS already has, without that, more GDP than the G7. Now, if you add these 19 countries, they will be the largest economic bloc. The growth rates around these countries of China are 5% for this year; if you look at the West, it's basically zero and with a galloping inflation.

So it is very clearly that the momentum is going in the direction of the new paradigm. The BRICS countries have just reinvigorated the New Development Bank. [Former President of Brazil] Mrs. Dilma Rousseff is the new president of the New Development Bank, and Brazilian President Lula has just said that the New Development Bank has the great potential to become the great bank of the Global South. Now, that is a dynamic which I think that any country, including Ukraine, which sees that and says, "Look, maybe it is more advantageous if we find a way of getting to peace, becoming part of this development, and go towards a harmonic resolution of this conflict." And I keep saying that the West should stop trying to contain China, which it will not be possible peacefully in any case, because how can you contain a country which has 1.4 billion people and which has an economic policy which is extremely successful, for 40 years! China did not experience the kind of cycles which exist—

TEHAMI: Mrs. LaRouche, do you mean to say that the West should take the Chinese proposal for peace seriously, rather than going for containing it—a population of 1.4 billion people?

ZEPP-LAROUCHE: Yes, exactly!

TEHAMI: Mrs. Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute, joining us via Skype from Wiesbaden, Germany. Thank you very much for being with us on "Views on

News" tonight. We really appreciate that. In the studio we were joined by Air Marshal (ret.) Farhat Hussain Khan, President of the Center for Aerospace and Security Studies, thank you very much for your time being with us, also. It was an enlightening discussion indeed! And with that we come to the end of today's show.

Video med Helga Zepp La-Rouche:

Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten

HZL tale begynder 19:10

Organiser nu for at skabe fremtiden

Den 18. april 2023 (EIRNS) – Siden sidste år har vestlige ledere bombastisk proklameret deres planer om at "straffe" og "svække" Rusland for dets invasion i Ukraine og endda truet med at "isolere" det fra det globale samfund. Dette omfattede foranstaltninger fra sanktioner mod alt og alle russere til den såkaldte "finansielle atombombe", der går ud på at

udelukke Rusland fra det internationale SWIFT-betalingsystem. Men langt fra at tvinge Rusland i knæ har disse og andre foranstaltninger i stigende grad givet bagslag og fanget mange med bukserne nede.

I den seneste uge har både USA's finansminister Janet Yellen og den tidligere finansminister Larry Summers beskrevet dette, idet Yellen konstaterede, at vestlige sanktioner "kan underminere dollarens herredømme", og Summers sagde, at "det ser lidt ensomt ud" på vores side af historien. Den seneste til at indrømme dette faktum er formanden for Den Europæiske Centralbank, Christine LaGarde, som mandag fastslog, at "vi er vidne til en fragmentering af den globale økonomi i konkurrerende blokke", og at mange lande kan blive tvunget væk fra det dollarbaserede system "på grund af brugen af finansielle sanktioner i det seneste årti".

Løsningen på dette er enkel: Ophør med sanktionerne! Ikke alene virker disse sanktioner med tilbagevirkende kraft – og skader de vestlige lande mere end de tilsigtede mål – men de forårsager også ødelæggelser i udviklingslande rundt om i verden, som ofte kæmper for at skaffe selv det mest basale i livet som f.eks. mad og brændstof. Brugen af økonomiske sanktioner er umoralsk og er blot et udtryk for, at den nation, der anvender dem, er moralsk og politisk bankerot.

I IMF's World Economic Outlook fra april 2023 skitseres de vigtigste vækstområder på verdensplan i de næste fem år. Kina stod øverst på listen, med Indien på andenpladsen. Rapporten fastslog endvidere, at BRICS-landene vil bidrage med mere økonomisk vækst end G7-landene. På trods af dette fokuserede G7-udenrigsministrene, der netop har afsluttet deres topmøde i Japan i tirsdags, i deres endelige fælles erklæring på at fordømme både Rusland og Kina! Biden-administrationen planlægger også en ny bekendtgørelse, der har til formål at "begrænse amerikanske investeringer i Kina", som opfølgning på den voksende opfordring til afkobling og den skumle, anti-kinesiske RESTRICT-lov.

I modsætning hertil står Schiller Instituttets konference i sidste weekend, hvor man redegjorde for vejen ud af denne krise. Som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i slutningen af det første panel:

“Så da der ikke er nogen løsning inden for denne nuværende udformning og system, må vi tænke i retning af at katapultere verden ind i et nyt paradigme, og det kræver efter min mening, at vi meget hurtigt gør noget for at oplyse folk i Europa og USA om, at Kina ikke er fjenden, Rusland ikke er fjenden, det Globale Syd ikke er fjenden, og at det, som massemedierne forsøger at skildre lige nu, er krigspropaganda. Det bør ikke accepteres. Jeg mener, at vi må katalysere en bevægelse – en verdensomspændende bevægelse af verdensborgere, som grundlæggende siger: “Vi kræver et nyt paradigme, hvor man sætter den fælles menneskeheds interesser i første række”.

“Derfor mener jeg, at en sådan konference om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur – eller mange konferencer – kan gennemføres af BRICS, kan gennemføres af en gruppe af nationer, en anden kombination, måske nogle tænketanke, måske nogle universiteter, men jeg mener, at vi er nødt til at engagere verdenssamfundet [i] hvad vi skal gøre for at komme ud af denne utroligt farlige situation, hvordan kan menneskeheden give sig selv en orden, der muliggør vores overlevelse, vores samarbejde som suveræne nationer. Den debat mangler lige nu – i det mindste i det Globale Nord er den blevet fuldstændig undertrykt.”

Vejen til en velstående og smuk fremtid er der, men vi må mobilisere os selv for at gøre den til virkelighed. Undervurder ikke, hvor langt fremme den transformation, der finder sted i verden, er, og tag dig selv i at “vente på at se”. Vær i stedet en organisator, og skab fremtiden.

Skab fred og forvandl verden i en anden retning

Ikke korrekturlæst.

Den 17. april 2023 (EIRNS)- Schiller Instituttets enormt inspirerende og ambitiøse konference i weekenden og koncerten med Schiller Instituttets NYC Community Chorus, der afsluttede den, viser, at der er noget ekstremt kraftfuldt, noget relevant og nødvendigt i Lyndon LaRouches idéer for verden i dag.

Hele verden er i forskellige stadier af erkendelse af, at den højt besungne regelbaserede orden er ved at bryde sammen som et korthus, og LaRouche-bevægelsen er opstået som bærere af de nødvendige idéer og den nødvendige metode til overvejelser, der skal til for at indføre et nyt paradigme, der er dedikeret til det videnskabelige og kulturelle kreative potentiale hos hvert enkelt menneske.

Et par konstateringer af dette sammenbrud:

Den tidligere amerikanske finansminister Larry Summers gav udtryk for sin erkendelse af, at USA er ved at blive ensomt, efterhånden som det fremmedgør verden. "Der er en voksende forståelse for en opsplittelse, og – måske endnu mere bekymrende – jeg tror, at der er en voksende følelse af, at vores andel måske ikke er det bedste at være forbundet med", sagde han til Bloomberg.

"Der er en risiko, når vi benytter finansielle sanktioner, der er knyttet til dollarens funktion, at det med tiden kan svække dollarens dominans", sagde den nuværende finansminister Janet Yellen til CNN. "Selvfølgelig skaber det et ønske hos Kina,

Rusland og Iran om at skabe et alternativ.”

Tyskland har dumt nok lukket sine sidste tre tilbageværende atomkraftværker ned, hvilket vil medføre tiltagende strømafbrydelser og øge brugen af kul til energi i landet.

Efterhånden som et nyt paradigme fejer ind over verden, vokser risikoen for en katastrofal udløsning af kaos og krigsførelse fra det anglo-amerikanske imperiums side. Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i sin åbningstale i lørdags, ville “en ‘afkobling’ – ikke kun fra Kina, men fra det nye økonomiske system, der er ved at opstå – ikke blot betyde Vestens undergang i kaos, men efter al sandsynlighed også en optrapning til atomkrig.

“Det må derfor lykkes os med alle midler at overbevise en betragtelig del af befolkningen i USA og de europæiske nationer om betydningen af den historiske forandring, som vi befinder os midt i lige nu...”, vurderede hun. “Hvis vi i tide kan mobilisere disse befolkningsgrupper i Europa og USA til at erkende, at det er i vores bedste interesse at samarbejde med BRICS-Plus, SCO, ASEAN, Den Afrikanske Union og andre organisationer i den Globale Majoritet, så vil den menneskelige art gå ind i en ny storslået tidsalder, hvor vi endelig kan koncentrere os om de store opgaver, som menneskeheden står over for; at skabe fred gennem udvikling, at overvinde fattigdommen for alle mennesker på planeten, at give universel uddannelse til alle nyfødte børn, at skabe forsyningssikkerhed for energi og råstoffer gennem videnskabelige gennembrud, ved at samarbejde om international rumforskning og -rejser og ved at indse, at vi er den kreative art i universet. “

Hun afsluttede med følgende: ” Og lad mig udtrykke et stort “Tak!” og bifald fra alle gode mennesker på planeten til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det, han har bidraget til menneskehedens nuværende muligheder! Tak.”

Konferencen kan ses på Schiller Instituttets hjemmeside:
<https://schillerinstitute.com/blog/2023/04/14/conference-without-the-development-of-all-nations-there-can-be-no-lasting-peace-for-the-planet/>

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. “Det er ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-

interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

"Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses."

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Blomsterne springer ud i det Globale Syd, kan Vesten være langt bagefter?

Den 30. marts 2023 (EIRNS) – De dyrebare tegn på fornuft er ved at springe ud ligesom tidlige forårsblomster. De ti ASEAN-lande, der mødtes i Indonesien på niveau af finansministre og nationalbankdirektører, intensiverede deres ordninger for handel i lokale valutaer – og løsrev sig fra dollaren, pundet, euroen og yen. Den indonesiske præsident, Joko Widodo, var meget tydelig omkring den helt enkle konstatering, at den geopolitiske galskab, der har beslaglagt Ruslands valutaeserver, ikke skal have mulighed for at plyndre deres ASEAN-lande.

Kinas vicehandelsminister meddelte i dag: “Der er blevet underskrevet en aftale om afvikling af betalinger i yuan med Brasilien, hvilket i høj grad letter vores samhandel.” Specifikt blev nævnt udvidelsen af udvinding af mineraler og fødevareproduktion samt den øgede mulighed for at fremme hinandens industrielle eksport.

Indien og Rusland har indledt forhandlinger om en mere systematisk anvendelse af deres nationale valutaer i handelstransaktioner. Den administrerende direktør for den russiske energigigant Rosneft, Igor Sechin, mødtes med lederne af Indiens største olie- og gasselskaber for at udarbejde et bredere samarbejde om Indiens forarbejdning af russiske energiressourcer. Sechin indgik en aftale med Det indiske Olieselskab om at “øge Ruslands salg af råolie til Indien betydeligt”.

Som den kinesiske premierminister, Li Qiang, forklarede det på dagens Boao Forum for Asien: "I denne usikre verden er den sikkerhed, som Kina tilbyder, et anker for verdens fred og udvikling. Dette var tilfældet i fortiden og vil fortsat være gældende i fremtiden." Ved samme begivenhed advarede Zhao Chenxin, vicechef for Kinas nationale udviklings- og reformkommission, om usikkerheden i forbindelse med de store vestlige økonomiers evner til at kontrollere inflationen og det generelt skrøbelige finanssystem. Han anførte, at den hensigtsmæssige fremgangsmåde indebærer en ny bølge af teknologiske og industrielle fremskridt. Kina vil samarbejde med andre økonomier for at yde større bidrag til den globale økonomiske genopretning. Der er umiskendelige globale udfordringer, og en sådan global indsats er påkrævet for at håndtere dem.

Sydafrika afholdt et økonomisk BRICS-topmøde, hvor de tilkendegav deres klare hensigt om at gøre op med den koloniale rolle som "råstofeksportør" og understregede behovet for et industrialiseret Afrika. Tyrkiets præsident Erdoğan bekendtgjorde, at åbningen af Tyrkiets første kernekraftværk, der er bygget i samarbejde med Rusland, skulle fejres i slutningen af april.

I mellemtiden foregår der intet så avanceret i Vesten. Alligevel dukker finansspekulanternes tilbagevendende mareridt, Franklin D. Roosevelts "Glass/Steagall"-norm, der på kirurgisk vis fjerner de spekulative investeringsbanker fra de normale banker, i stigende grad op i diskussionerne. I USA og Italien er Glass/Steagall-lovforslagene netop blevet genoplivet. Store aviser i Schweiz og Tyskland inddrager "Glass-Steagall" som en mulighed i deres dækning af, hvad der kan gøres for at stoppe forblødningen. Et hurtigt overblik her til morgen viser, at Glass-Steagall dukker op i Cato Institute, Credit Union Times, Sri Lanka Guardian, Daily Kos, The Conversation og andre steder. Det er det der sker, når regeringer spekulerer på, om de kan sparke de snyltende "Too

big to fail"-bumser ud af døren. Når de banker, der rent faktisk har til hensigt at være til gavn for produktionen – landbrug, industri, videnskab – er befriet for "penge, penge, penge"-virussen, kan regeringerne yde behørig støtte, forsikringsgarantier osv. til de institutioner, der skal bevares, og ikke dem, der gør landet til genstand for afpresning og løsepenge.

Men mens Vesten er langt bagud i forhold til det Globale Syd – eller den Globale Majoritet – er der en antydning af, hvad der er muligt i det udbrud af fornuft, som fandt sted i Berlin mandag den 27. marts. Konferencen: "Dialog i stedet for våben – upartisk handling mod krigen", havde potentialet til at forene alle mulige forskellige grupper på et passende højt niveau. Det blev understreget, at det ikke er nok at opfordre til "fred" – populært, men ineffektivt. Man må kræve "fred med Rusland", hvilket betyder "at afslutte USA's/NATO-krig i Ukraine og dennes potentielle udvidelse til resten af Europa, men også at forhindre USA's afindustrialisering af Tyskland". Den fælles resolution udvander ikke tingene: "I den store fare, som vores folk i øjeblikket befinder sig i, har vi ikke længere tid til at diskutere partipolitiske forskelle og forskellige samfundspolitiske orienteringer. I stedet må vi fokusere på det, der forener os! ... USA og NATO står med deres militære magt ved Ruslands grænser, bevæbner Taiwan mod Kina og truer dermed Den Russiske Føderations og Folkerepublikken Kinas sikkerhed. Denne politik ledsages af økonomiske og finansielle samt mediernes krige, sanktioner i strid med folkeretten og misinformation, kombineret med afvikling af demokratiet og ytringsfriheden."

Den "imperialistiske krigspolitik" betyder, at "folket betaler blodtold og mister de hårdt tilkæmpede sociale landvindinger". "Krigsspiralen" må stoppes. Erklæringen kræver "en afslutning på dette krigsforløb gennem en retfærdig fred, der garanterer Ruslands sikkerhed og et fredeligt antifascistisk Ukraine uden NATO". Helga Zepp-LaRouches tale, et mesterværk i statskunst,

vil være tilgængelig om kort tid. En sådan opblomstring af Vesten er på høje tid.

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kloge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om “demokrati”, så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges “topmøde for demokrati” er netop en sådan begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at “topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde”.

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den “liberale” vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggribende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. “Grøn” lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med

massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland "på slagmarken" – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en potentiel atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette "Demokrati med angloamerikansk særpræg".

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *diktare* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækkende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning

til påstandene om, at Rusland er "isoleret" og "desperat". Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i modsætning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i "demokratiske" værdier og i at afvise "autoritære" værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument "Ti principper" fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur beskrev hun følgende:

"For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersåtterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er

eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturen, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

Din ret til at stemme er blevet afskaffet

Den 26. marts 2023 (EIRNS) – Ifølge schweizisk lov skulle Credit Suisses aktionærer stemme om UBS's overtagelse, men UBS ville ikke deltage i det tvungne ægteskab uden massive finansielle forpligtelser fra staten og et massivt tab for Credit Suisses aktionærer. Sidstnævnte ville ikke blive godkendt af aktionærerne. Hvad gør en regering? Lynhurtigt ændrede de simpelthen loven og fjernede afstemningen.

De finansielle myndigheder gjorde det klart for Frankrigs præsident Macron, at de offentlige pensioner skulle "reformerer" – det vil sige, at pensionsalderen forhøjes med to år. En sådan krænkelse af befolkningen ville næppe blive godkendt af deres lovgivende forsamling. Også her er løsningen – afskaf afstemninger om sagen.

Og forvent ikke, at konsekvenserne af de redningsplaner, der

er blevet indført på hastemøder bag kulisserne af "finansielle myndigheder" – som f.eks. Janet Yellens fredag aften i "Financial Stability Oversight Council"-affæren – bliver håndteret anderledes.

Finansmarkederne elsker demokratiet, lige indtil de ikke gør, og læren heraf er, at vælgerne er velkomne til at stemme om næsten hvad som helst, så længe den finansielle spekulation er eneherkeren i byen.

Det viser sig, at der er en konflikt mellem "demokrati" og "autokrati" – men ikke den konflikt, som de vestlige meningsdannere fremhæver, og som Biden elsker at prædike om. Den falske debat mod dem, der betegnes som "autokrater", lederne af de lande, der har gjort modstand mod finansiell spekulation, og som bruger regeringsmagten til at forsvare en vis opfattelse af deres befolknings generelle velfærd. I den nuværende vestlige verden er demokratiet fint i forbindelse med "identitets"-spørgsmål, men når der sker et finansielt hjerteanfald, og der opstår et opgør mellem befolkningernes overlevelse og opkøbet af endnu en omgang finansiell spekulation, bliver "demokratiets" påskud afsløret. Samfundet har ikke råd til, at du kan stemme.

Hvad sker der med 33 billioner dollars i amerikansk statsgæld, når man får lov til at overveje spørgsmålet, hvad chancerne er for, at en sådan gæld bliver tilbagebetalt? Og, sideløbende hermed, hvor forestiller nogen sig, at midlerne til redningspakker til bankerne egentlig kommer fra? Kan en sådan størrelse, som i årtier har dækket spekulanternes væddemål, når de taber, virkelig holde fingrene fra de angiveligt øremærkede midler i det sociale sikringssystem? Når det kommer til stykket, vil Biden så, ligesom Macron har gjort det, give efter for plyndringen af sådanne urørlige opsparinger? Vil sagen blive sat til afstemning hos jer eller jeres valgte repræsentanter?

Det "amerikanske systems" økonomiske strategi af Alexander

Hamilton og hans vanddrevne projekter, af Abraham Lincoln og den transkontinentale jernbane, af Franklin Roosevelt og TVA, af John F. Kennedy og "Apollo"-programmet er reelle. USA gjorde det bedre og længere end nogen anden. Den nuværende virkelighed og ironi er imidlertid, at Kina, der styres af det kinesiske kommunistparti, er mere amerikansk end nogen anden stormagt på planeten lige nu. Kreditudstedning baseret på faktiske fysisk-økonomiske projekter, den gammeldags mistillid til finansielle former for spekulationsspil og den centrale forpligtelse til at øge befolkningens generelle velfærd har været nøglen til at bringe 800 millioner kinesiske borgere ud af fattigdom i løbet af de sidste mere end 30 år.

For ti år siden blev Kinas præsident Xi Jinping valgt for første gang, og hans tilbud om et program til udryddelse af fattigdom, om opbygning af en middelklasse og om at brødføde de milliarder af underernærede i verden med sit Bælte- og Vej-Initiativ har givet næring til de underudviklede befolkningsgruppers længe frustrerede håb. Dette tilbud er ikke blot, som Lincoln ville sige, menneskehedens sidste bedste håb, men det er faktisk USA's sidste bedste håb om at komme ud af dets egen gældsfælde.

Hvorfor skulle finansspekulanterne og den permanente "krigsbande" ellers bruge så meget energi på at fremstille Kina som jeres fjende?

I øjeblikket er det globale flertal af nationer ved at gå ombord i Bæltet & Vejen, ikke i den gennemsigtigt forlorne operation "demokrati i kamp mod autokraterne". Underskriv og rundsend i dag Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches "Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finanssystem": https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

I morgen og i løbet af de næste to uger kan du drive fortvivlelsen ud af dit hjerte og frygten ud af din stakkels

sjæl. Organiser dig selv og alle, du holder af omkring den enkle og uundgåelige kendsgerning, at: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred på planeten" – titlen på Schiller Instituttets kommende konference den 15. april: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det kaldes at stemme med fødderne.

Hvorfor brugte Moses fyrre år?

Den 23. marts 2023 (EIRNS) – For fyrre år siden i dag rystede præsident Reagan verden ved at bekendtgøre, at USA ville gøre atomvåben "impotente og forældede" ved at anvende avancerede videnskabelige principper (lasere, plasmafysik, elektromagnetiske impulser osv.) for at gøre det væsentligt billigere at destruere missiler end at fremstille dem. Endvidere ville de strategiske forsvarssystemer blive stillet til rådighed for russerne – det kommunistiske Sovjetunionen. Reagan havde vedtaget programmet, som Lyndon LaRouche havde udtænkt, tilrettelagt og ført valgkampagne for.

For at gennemføre det pågældende program var der behov for en fuldstændig videnskabelig mobilisering – mere omfattende end John F. Kennedys berømte "Apollo"-program – en proces, der ville have gjort USA's økonomi afhængig af reel udvikling af industri, landbrug og offentlig infrastruktur, og ikke af de sidste 40 års finansspekulationer, bankredninger, militære eventyr, "regimeskift" og narkotikaepidemier.

En præsident for USA udviste såvel med JFK som Reagan strategisk og dristigt lederskab, ikke for imperiet, men for

republikken.

Dette er ikke et eventyr. Det er bedst ikke at være det, for USA vil sammen med de andre nationer i "Vesten" – det Globale Mindretal – blive efterladt i støvet, medmindre det får styr på sig selv, klasker sig selv i ansigtet, vågner op fra sit mareridt og bliver optaget af ægte strategisk lederskab igen.

I dag bragte det russiske TASS også et interview med Helga Zepp-LaRouche, hvor hun slog alarm om behovet for og den implicitte evne til fuldt ud at forkaste den seneste tids strategiske blindhed og dumhed, samt træffe en bevidst og velovervejet beslutning om, som Bibelen udtrykker det, at vælge det gode frem for det onde. <https://tass.com/world/1593321> og <https://tass.com/politics/1593329>

I dag brød også freden ud i de længe ulmende og til tider voldelige konfrontationer mellem Armenien og Aserbajdsjan. Armeniens premierminister, Nikol Pashinyan, meddelte, at den langvarige konflikt med Aserbajdsjan er afsluttet: "Der vil blive indgået en fredstraktat mellem Armenien og Aserbajdsjan." Traktaten vil være baseret "på fælles officielle erklæringer vedtaget på højeste niveau... Der vil ikke komme en ny optrapning!"

I dag fører Saudi-Arabien også drøftelser med Syrien om at rette op på elleve års modstand – herunder saudiarabisk finansiering for at vælte Syrien. De planlægger at bekendtgøre genetablering af diplomatiske forbindelser inden for kort tid. Begge disse udviklinger – Armenien-Aserbajdsjan og Saudi-Arabien-Syrien – menes at være blevet mæglet af Moskva, og de kommer begge i kølvandet på det overraskende kinesiske gennembrud med det shiitisk dominerede Iran og det sunni-dominerede Saudi-Arabien. London og Washington er blevet taget med bukserne nede i deres "fred-er-umulig, fat-det-dog, Mellemøsten". Måske er det på tide at gennemgå, hvad Putin og Xi drøftede tidligere på ugen.

I dag, efter at have udskældt det løgnagtige hykleri i USA's udenrigsministerium for at vove at diktere "moral" og bekymring for "menneskerettigheder" til et land, som det ønskede at ødelægge, appelerede Mexicos Lopez Obrador til den amerikanske republiks bedre natur om at vende tilbage til Abraham Lincolns forening med Mexicos Benito Juarez, der kæmpede for republikker fri for imperialistisk kontrol fra Frankrig og Storbritannien.

I dag – bortset fra at Frankrigs Macron stod over for over en million mennesker, der demonstrerede og krævede, at han skulle træde tilbage – var en ganske god dag. Måske er det på tide at konfrontere den tåbelige sladder og de løgne, der har holdt Vesten bundet til en møjbeskidt kulturpessimisme, et beskidt og hæsligt syn på menneskeheden, en snavset eksistentialisme. Moses førte trods alt slaverne gennem ørkenen i fyrre år for at befri folket for slavelignende vaner og tankegods. Man kan hævde, at det aldrig burde have taget så lang tid ... men her er vi altså.

Kinas fredsplan for Ukraine bør straks sættes på verdens dagsorden

Den 22. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping afsluttede to dages intense topmøder i Moskva onsdag den 22. marts og bebudede en frugtbar styrkelse af deres bilaterale forhold på samtlige områder samt en opfordring til det internationale samfund om at anerkende, at "for at løse krisen i Ukraine er det nødvendigt at respektere alle landes legitime

sikkerhedshensyn", som det blev fastslået i deres fælles erklæring om strategiske anliggender. De to ledere erklærede, at det var nødvendigt at "opdatere og forbedre den internationale sikkerhedsarkitektur", og de opfordrede udtrykkeligt til hurtigst muligt at overveje Kinas 12-punkts fredsforslag for Ukraine. (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html)

De advarede nøgternt om risikoen for en atomar konflikt, gentog deres tilsagn om, "at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, og at den aldrig må udløses", samt opfordrede de andre fem atomvåbenstater, der har underskrevet denne offentlige bekræftelse – USA, Frankrig og Storbritannien – til at "følge aftalens vigtigste retningslinjer i praksis, herunder en effektiv reduktion af risikoen for en atomkrig og enhver væbnet konflikt mellem stater, der besidder atomvåben".

At sige, at Kinas 12-punkts fredsplan for Ukraine faldt for døve ører i Washington, ville være en alt for positiv udlægning. Inden den overhovedet blev offentliggjort, havde udenrigsminister Blinken afvist forslaget på forhånd. I kommentarer om Xis besøg i Rusland sagde Blinken, at den kinesiske leder udelukkende ydede politisk rygdækning til en miskrediteret og isoleret Putin, og at det eneste Xi burde have sagt til Putin var, at han skulle trække sig ud af Ukraine. Talsmand for det nationale sikkerhedsråd, John Kirby, sagde, at Xi bare "bliver ved med at gentage den russiske propaganda om, at dette på en eller anden måde er en krig fra Vestens side mod Rusland".

USA og Storbritannien skærpede deres krigsophidsende reaktion ved at meddele, at briterne ville sende Ukraine "ammunition, herunder panserbrydende granater, som indeholder forarmet uran", mens fire medlemmer af den amerikanske kongres begyndte at agitere for, at Biden-administrationen skulle sende klyngeammunition til Kiev-regimet.

Denne desperate trang til at fortsætte krigen fra NATO's side kan kun forklares ved, at der er en tændt lunte på hele det transatlantiske finanssystem. Som Lyndon LaRouche ofte forklarede, er det sammenbruddet af det vestlige finanssystem, der er drivkraften i retning af krig.

I Europa har redningsplanen for den schweiziske Credit Suisse i weekenden ikke formået at dæmme op for den afsmittende effekt i banksystemet, og CS's derivatbeholdninger er uløseligt forbundet med " modparterne" blandt de store banker på den amerikanske side. I USA følger First Republic Bank i Silicon Valley Banks fodspor og vakler på randen af bankerot, mens finansministeriet og FDIC igen er klar til at redde hele det fallerede banksystem – på skatteydernes regning, ligesom i 2008, bare langt værre.

Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast og i opfølgende diskussioner med samarbejdspartnere, må ødelæggelsen af hele nationers fysiske økonomier i udviklingssektorerne; fordrivelsen af utallige millioner af amerikanere ud i armod, narkotika og fortvivlelse; de endeløse aggressive krige, der ligesom Irak-krigen har været baseret på løgn og bedrag, simpelthen høre op nu. "Det er slut nu; så er det nok!" insisterede Zepp-LaRouche. "Enten handler vi, eller også ender vi alle sammen som Haiti, Afghanistan og Syrien."

Nationerne i det Globale Syd må sammen med vrede borgere i USA og Europa insistere på, at Kinas fredsplan for Ukraine straks skal på verdens dagsorden, og at svaret på den finansielle nedsmeltning må være indkaldelse til en international krisekonference for at gennemføre Lyndon LaRouches fire love, og ikke endnu en dødbringende redningsplan.

Xi rejser til Moskva – markerer en stadig mere forvandlet verden

Den 21. marts 2023 (EIRNS) – For at få en fornemmelse af hvor hurtigt verden ændrer sig, og hvordan ideen om en verden uden geopolitik gør sig gældende, kig på udviklingen i løbet af den seneste måned.

For præcis en måned siden, den 21. februar, offentliggjorde Kina sit idéoplæg til et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Dette fulgte efter Kinas usædvanligt skarpe kritik af USA's udenrigspolitik, som blev offentliggjort dagen før med titlen "US Hegemony and Its Perils". Tre dage efter dette, den 24. februar, offentliggjorde Kina sit 12-punkts fredsforslag for Ukraine.

Kort efter blev det diplomatiske gennembrud for forbindelserne mellem Saudi-Arabien og Iran bekendtgjort i en aftale, som Kina havde formidlet, og som var et tydeligt udtryk for det Globale Sikkerhedsinitiativ.

Få dage efter besøgte den syriske præsident, Bashar al-Assad, Moskva til to dages møder med præsident Putin og stadfæstede dermed sit engagement i genopbygningen af den belejrede nation. Assad fortsatte derefter til De forenede arabiske Emirater, hvor han deltog i drøftelser om øget økonomisk samarbejde samt den forestående overordnede tilbagevenden til det arabiske samfund af nationer – eller, som en ekspert i De forenede arabiske Emirater sagde: at tage "fortidens fjender og omdanne dem til morgendagens venner". Alt dette skete til stor ærgrelse for dem i Vesten, der havde stræbt efter Syriens fuldstændige udslettelse i løbet af det foregående årti.

Så sent som i sidste weekend inviterede den saudiarabiske kong Salman den iranske præsident Raisi til Riyadh i et yderligere

skridt af god vilje mellem de to tidligere rivaler. Søndag rejste en højtstående iransk repræsentant til Irak for at underskrive nye sikkerhedsaftaler i håb om at løse de årelange grænsespændinger mellem de to lande. Desuden er Saudi-Arabien og Yemens Houthi-fraktion blevet enige om en fangeudveksling, hvilket er endnu en potentiel gevinst af det nye paradigme, der finder sted i denne krigshærgede region.

Og dette i den uge, hvor det er 20 år siden, at den katastrofale Irak-krig blev indledt – begyndelsen på det der har været hele to årtier med ødelæggelse, forårsaget af amerikanske og britiske imperialistiske interesser.

I mandags ankom den kinesiske præsident Xi Jinping til Moskva til et tre-dages statsbesøg med præsident Putin med den udtrykkelige hensigt at etablere en fredsproces i Ukraine og øge "Koordineringen for den nye æra", som en af deres fælles erklæringer er betitlet. Er der nogen tvivl om, at verden er gået ind i en ny æra – som i stigende grad er uden for det globale NATO's diktat?

Ud fra dette synspunkt kan man betænke den nylige erklæring fra USA's udenrigsministerium om, at enhver opfordring til våbenhvile fra Rusland og Kina er "uacceptabel". Det er tydeligt, at den fordærvede ledelse i Vesten slet ikke ønsker fred, men noget ganske andet og langt grimmere. Hvem ved sine fulde fem ville acceptere denne form for farligt nonsens?

Resten af verden, den såkaldte Globale Majoritet, betragter disse begivenheder, der udfolder sig, på en helt anden måde end dem i det afsondrede og propagandistiske Vesten. Det får nogle til at se stadig klarere igennem de seneste årtiers løgne og falske løfter. Ikke alene har den højt besungne regelbaserede orden ikke formået at skabe en reel økonomisk udvikling for alle andre end de mest privilegerede vestlige lande, men selv borgerne i de vestlige landes "haver" kan ikke selv mærke fordelene. De går i stigende grad på gaden for at kræve overkommelige og menneskelige forhold, eller også mister

de nu deres søvn over udsigten til, at deres opsparinger (for dem, der stadig har nogle) fordamper i den blå luft.

Det er denne nye virkelighed og dens potentielle løsning i en verden med vitterlig suveræne nationer, der er forenet omkring menneskehedens fælles mål, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for at skabe grundlaget for gennem de sidste mere end 50 år. I disse tumultariske dage må patrioter og verdensborgere holde dette som et laserfokus i deres sind, og arbejde og organisere sig for at bringe denne uforløste verden i samhørighed med et anderledes organisationsprincip, et princip, der respekterer alle nationers rettigheder og interesser. Det transatlantiske finansielle sammenbrud, der udfolder sig nu, giver en mulighed i denne henseende, en gunstig lejlighed til at indkalde til en international konference for at reorganisere det bankerotte system og etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling på verdensplan.

De i Vesten, der tror at de kontrollerer verden, vil måske blive oprørte og skære tænder – men hvad så? Det vil blive et stort marked for fremtidens tandlæger!

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine? Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis

Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: "Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tøber gøre, hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tøbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

"Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden."

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

"Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig...

"Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der

siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig...

“Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod, hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

“Vi må stoppe denne krig.”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: “Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem ... Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde...”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil “Vesten” tilslutte sig det?

Strategisk styrkeprøve: Bankkrak eller samarbejde med Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billioner dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af "swap-

aftalerne" fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af "varm luft"-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den amerikanske centralbank skal stille "nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer" til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien "Roadrunner" kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR's økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det <https://twitter.com/ZepLaRouche/status/1636817130908729357?s=20>. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at

udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

Finanskrisen truer, men der findes ingen løsning inden

for systemet

Den 16. marts 2023 (EIRNS) – Onsdag aften blev der iværksat internationale nødforanstaltninger for at redde schweiziske Credit Suisse – i en størrelsesorden af 54 milliarder dollars. Mindre end et døgn senere ser det ud til, at Californiens First Republic-bank, der er større end den for nylig redningsfinansierede Silicon Valley Bank, har fået samme behandling, idet den torsdag modtog en redningspakke på 30 milliarder dollars, denne gang fra de førende amerikanske banker. Vil det lykkes med disse tiltag at dæmme op for risikoen for spredning? Hvor dybt og hvor indgroet er omfanget? Det er det berømte 64 billioner dollars-spørgsmål – “alting-boblen”.

Paul Craig Roberts, tidligere viceminister for økonomisk politik i finansministeriet, har peget på den lurende elefant i rummet: De fem store banker i USA udnytter en gearing på over 100:1 på derivatmarkedet. Hvis denne finanskrisens galopperende hest kommer så meget som i nærheden af derivaternes område, vil disse fem store banker – og som følge heraf resten af den amerikanske økonomi og verden – tvinge den verden, som vi i øjeblikket antager eksisterer, i knæ.

Selv om de såkaldte “image management teams” har været i højeste gear for at forsikre offentligheden om, at “banksystemet er sundt”, er sandheden, som Roberts udtalte, at: “ingen ved”, hvor slemt det vil blive. Hvis man tager sig selv i at tro: “Det er ikke så slemt”, eller “Det vil de ikke lade ske”, så tag et koldt brusebad og vågn op.

En ansvarlig ledelse i USA ville skride til handling nu, sådan som Lyndon LaRouche har opfordret til siden juli 2007, og Helga Zepp-LaRouche i sin nylige opfordring til en international konference for at reorganisere det finansielle system. Det er slut med at udsætte sagen, da den truende krise i dag er et resultat af, at man nægter at opgive en politik

med endeløs tilførsel af midler til det finansielle system. Siden 2008 har man åbnet hanerne med penge på vid gab, blot for at holde de finansielle værdier flydende, om end kun i endnu en måned eller uge. Den omvendte tendens med den seneste renteforhøjelse er den egentlige udløsende faktor for denne nedsmeltning – ikke et isoleret problem med nystartede teknologivirksomheder i Silicon Valley. Der må anvendes en ny Glass/Steagall-standard – og det skal foregå på globalt plan i det internationale samfund – hvis det forestående sammenbrud af dette fallerede system skal stoppes, og befolkningerne skal beskyttes.

Men selv dette er ikke det komplette billede, da den nuværende krise stikker dybere end fejlslagen finanspolitik. Betragt det væld af protestbevægelser, der bryder ud over hele Europa som reaktion på den faldende levestandard. Betænk fortvivlelsen, når borgerne er vidne til den manglende omsorg for selv de mest basale sikkerhedsniveauer i den offentlige infrastruktur, som det var tilfældet i Grækenlands forfærdelige togulykke eller den endeløse række af togafsporinger i USA. Læg mærke til de fortsatte leverancer af våben og ammunition til Ukraine, selv om Ukraine er ved at løbe tør for folk til at anvende dem, alt imens inflationen skyder i vejret herhjemme.

Overvej også den syriske præsident Bashar al-Assads besøg i Moskva, hvor han mødtes med den russiske præsident Putin, sammenlignet i forhold til Vestens kriminelle politik med krige for "regimeskift" og "magtbalance". Forestil dig indtrykket af disse to præsidenter – en, der fejlagtigt beskyldes for at krænke en anden nations suverænitet, og som mødes med en præsident, hvis nations suverænitet faktisk krænkes af dem, der fremsætter beskyldningerne! Som formuleret tydeligt af Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, omfattede dette møde en diskussion om "samarbejde i forbindelse med genopbygningen af Syrien, med vægt på den absolutte prioritet af Syriens suverænitet og territoriale integritet". Og dette mens USA fortsætter med at påføre Syrien ensidige sanktioner

med den erklærede hensigt at forhindre denne nations genopbygning.

Vestens uforsonlighed står i vejen for sin egen overlevelse. Dette er tilfældet med dagens finanskriser og hele vejen frem til dets invitation til en atomar 3. verdenskrig, som den amerikanske senator Lindsey Grahams kommentarer til Rusland for nylig opfordrede til. Et fornuftigt lederskab ville erkende dette og forlange en politik til forsvar for menneskeliv – ikke et forsvar af fejlslagne ideologiske værdier.

Synes du, at det her er for meget? Tænk om igen. Repræsentanterne for størstedelen af menneskeheden erkendte allerede for år tilbage, at det vestlige finanssystem var håbløst bankerot, og de har været i gang med at etablere et nyt finanssystem uden for dets rækkevidde og til gavn for nationernes fysiske økonomiske udvikling, som BRICS og beslægtede institutioner udgør et eksempel på. Det er på høje tid, at patrioter i alle vestlige nationer kræver, at deres regeringer kommer til fornuft og samarbejder om denne indlysende mission for international økonomisk udvikling og lader de finansielle parasitter kollapse.

I den henseende blev der i onsdags annonceret et fremragende bidrag i form af Kinas nye Globale Civilisationsinitiativ, der efterfølger dets tidligere Globale Udviklingsinitiativ og Globale Sikkerhedsinitiativ, som er årsagen til det nylige gennembrud i de saudiarabisk-iranske forbindelser. Som et ekko af Lyndon og Helga LaRouches opfordringer fra år tilbage, sagde præsident Xi Jinping om sit nye initiativ, at det sigter mod "etableringen af en global civilisationsdialog", som kan bidrage til at "skabe fremgang i verdens have af civilisationer".

Lad os gribe denne gunstige lejlighed, og ikke vente til det er for sent.

Klik her for panelerne 2-4. Online konference lørdag- søndag den 15. og 16. april 2023 kl. 15 eller senere: Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten

Panel 1:

Tilmelding her.

Konferencen kan også ses live eller senere på denne side.

PANEL 1- lørdag 15. april, kl. 15:00-18:00: Den voksende fare for 3. Verdenskrig understreger nødvendigheden af en ny sikkerhedsarkitektur

Der er en voksende og ekstrem bekymring for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side kan føre til en optrapning og en global, muligvis atomkrig. Dette kommer til udtryk i en række fredsplaner vedrørende krigen i Ukraine fra Kinas Xi Jinping, Brasiliens Lula da Silva, Tyrkiets Recep Erdogan og pave Frans. Det, der er nødvendigt nu, er hurtigt at overvinde geopolitikken og indføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle

verdens landes interesser.

Moderator: **Dennis Speed**, The Schiller Institute (U.S.)

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute, Keynote Address: "Great Prospects for the Development of the Global Majority"
2. **Connie Rahakundini Bakri** (Indonesia), Lecturer, strategic analyst, "Quadruple Foundations Towards Building the World Anew"
3. **Charles Liu** (China), Founder, HAO Capital; Senior Fellow at Taihe Institute, "The Secret of the Chinese Economic Success"**Brief Q&A Session**
4. **Amb. Igor Romanchenko** (Russia), Ambassador of the Russian Federation to Peru; Greetings to the Conference
5. **Dr. Alexander Bobrov** (Russia), Acting Dean of the School of Government and International Affairs, MGIMO University (Moscow State Institute of International Relations): "New Security Architecture in the Mirror of Russia's Foreign Policy Concept 2023."
6. **Scott Ritter** (US), former UN Weapons Inspector in Iraq
7. **Wolfgang Effenberger** (Germany), Author, "The Foundations of International Law"
8. **Michael von der Schulenburg** (Germany), former UN/OSCE Diplomat; "The Absolute Importance of the U.N. Charter"
9. **Lt. Col. (ret.) Ralph Bosshard** (Switzerland), Swiss Armed Forces; consultant, military-strategic affairs; "The War in Ukraine is an Indicator and Accelerator of the Decline of the West"

PANEL 2 – lørdag 15. april, kl. 19:00-22:00: Den " Globale Majoritet " og den internationale fredsbevægelse kæmper for det samme formål

Nationerne i det såkaldte "Globale Syd", som for nylig blev beskrevet præcist som den "Globale Majoritet", sætter en stopper for den såkaldte "Regelbaserede Ordens" yderligere plyndring af deres nationer og ødelæggelse af deres

suverænitet. De er fast besluttet på at gøre en ende på kolonialismen en gang for alle. Den fremvoksende fredsbevægelse i Europa og USA, som tilsidesætter splittende ideologier, tager fat på det samme underliggende problem: at det transatlantiske finanssystems sammenbrud er drivkraften i retning af krig.

Moderator: **Stephan Ossenkopp**, The Schiller Institute (Germany)

1. **Diane Sare** (US), LaRouche Candidate for United States Senate, 2024; Keynote Address
2. **H.E. Donald Ramotar** (Guyana), Former President of Guyana
3. **Prof. Georgy Toloraya** (Russia), Deputy Director, Russian National Committee on BRICS Research "The Expanding Role of the BRICS+ in Shaping a Better World"
4. **Herman (Mentong) Tiu Laurel** (Philippines), Political commentator, Organizer of the Philippine BRICS Strategic Studies think tank; "The LaRouche Movement Combatting the Remilitarization of the Philippines"
5. **Mutalemwa George** (Tanzania), Africa Peace and Development Network
6. **Nick Brana** (US), National Chair, People's Party
7. **US Peace activist**
8. **Jack Gilroy** (US), Organizer, Pax Christi, NY State/ Pax Christi International; Board Member, New York Veterans for Peace
9. **Michel Cibot** (France), Mayors for Peace

Q&A Discussion Period

PANEL 3 – søn. 16. april, kl. 15:00-17:30: Stop kasinoøkonomien, før det er for sent

Det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud ødelægger hele nationers fysiske økonomi og driver verden i retning af krig. Der er en fornyet diskussion om behovet for en Glass/Steagall-konkursbehandling af det internationale

finanssystem for at gøre en ende på kasinoøkonomien, samt om behovet for Lyndon LaRouches Fire Love. Verden, og alle nationer i den, må gå tilbage til fysisk økonomi i stedet for pengepolitiske værdier. Et vigtigt eksempel herpå er landbrugssektoren, som skal kunne dække verdensbefolkningens internationale fødevarebehov. Et manifest fra landmænd fra hele verden er under udarbejdelse og vil blive drøftet under dette panel.

1. Moderator: **Claudio Celani**, *EIR Strategic Alert* (Italy)

1. **Video of Lyndon and Helga LaRouche at Moscow press conference on the eve of their testimony at Russian State Duma hearings (2001): "The Policy Changes Needed to Overcome the Collapse"**
2. **Dennis Small** (US), *Executive Intelligence Review* (US); Keynote Address: "The Missing Ingredient: LaRouche's Principles of Physical Economy"
3. **Cong. Benjamin Robles** (Mexico); "The Fight for Food, the Fight for a New World Order"
4. **Robert "Bob" Baker** (USA) Schiller Institute Agriculture Commission—"Three Principles"; **Dr. Jaap Hanekamp** (The Netherlands) Chemist, Professor, University College Roosevelt; "End the Nitrogen 'Scientism' Scare; Produce Food"; **Philippe Grégoire** (France) President of the National Movement of Cattle Breeders from Our Regions: "Cooperation, Not Competition for the Development of Each Country"; **Bill Bullard** (USA) CEO of R-CALF USA "We Food Producers Stand Together"; **James "Jim" Moore** (USA) Former President Alaska Trollers Association: "Anti-Monopoly Collaboration, Plus Science and Morality Mean Food for All"
5. **Julio De Vido** (Argentina), former Minister of Economics and Public Works, former member of

Congress: "The Future Challenges Us: Resilience or True Transformation"

6. **Marcos de Oliveira** (Brazil), Publisher, *Monitor Mercantil*: "Brazil Is Back"
7. **Pedro Páez** (Ecuador); former Minister for Economic Policy (2007-2008), "Three Pillars of the Alternative to the Bankrupt System of Financial Speculation"
8. **Diogene Senny** (DR Congo); Secretary General of the Pan-African League – UMOJA; "Debt Cancellation to Generate an African Renaissance"
9. **Dr. Mohammad A. Toor** (Pakistan-US), Chairman of the Board of the Pakistan-American Congress; "The World Needs the New Model of Development of the BRI"
10. **Simon Miller** (US); LaRouche Youth Movement: "Belarus's Great Stone Industrial Park in the New Silk Road"

Q&A Discussion Period

PANEL 4 – søn. 16. april, kl. 18:30-21:00: Det nødvendige filosofiske grundlag for det nye paradigme

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, foreslog i november sidste år ti principper som grundlag for at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse omfatter behovet for at bringe menneskets fysisk-økonomiske praksis, der er centreret om videnskabelig og kulturel kreativitet, i overensstemmelse med det fysiske univers' love, og de underliggende filosofiske spørgsmål om menneskesynet, herunder bekræftelsen af at mennesket er karakteristisk godt, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling – og derfor kan bringes til ophør.

KONCERT – søndag den 16. april kl. 22:00: De fire paneler på konferencen vil blive fulgt op af en koncert med Schiller

Instituttets kor: "Lad os have fred: Händels Messias"; Online & St Paul & St Andrew.

1. Moderator: **Helga Zepp-LaRouche**, Schiller Institute (Germany)

1. **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et Progrès, former French Presidential Candidate
2. **Dr. Chandra Muzaffar** (Malaysia), Founder and President, JUST International; "The Importance of the Chinese and Russian Engagement in Southwest Asia and the World"
3. **Amb. Chas Freeman** (US), former US Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China; "Chinese Diplomacy Replaces U.S. Militarism in the Mideast"
4. **Prof. Cord Eberspaecher** (Germany), "The Amazing Lack of China Competency in the West."
5. **Graham Fuller** (US), former U.S. diplomat, former Vice Chairman of the CIA's National Intelligence Council; "China Supersedes U.S. 'Weaponization' of Diplomacy With Development"
6. **Shakeel Ahmad Ramay** (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development; "A Contribution to the Discussion of Principles"

Tilmelding her.

CONCERT—Sun., April 16, 4:00 p.m., ET.: The four panels of the conference will be followed by a concert by the Schiller Institute Chorus: "Let Us Have Peace: Handel Messiah"; Online & St Paul & St Andrew

Get concert tickets to view online

Lidt mere end et år efter at krigen i Ukraine, som i virkeligheden allerede var begyndt i 2014, eskalerede med den russiske militære operation, er det meget tydeligt, at det

virkelige problem ikke er Ukraine. Det er en stedfortræderkrig mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland på den anden side – samtidig med at en konflikt med Kina også truer. Det egentlige anliggende er, at nationerne i det Globale Syd forsøger at slippe af med den koloniale orden, denne gang for altid, og at de nu er blevet den Globale Majoritet.

Schiller Instituttet har fra starten på en række konferencer, der begyndte den 9. april 2022, insisteret på, at den eneste løsning på denne krise ville være oprettelsen af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Dette synspunkt deles af flere og flere kræfter i verden. Det seneste eksempel herpå er det kinesiske 12-punkts-forslag for Fred i Ukraine.

For fem måneder siden lancerede Schiller Instituttet den igangværende runde af internationale konferencer for "Verdens politiske og sociale ledere": Stop faren for atomkrig nu" den 7. oktober 2022, og verden har ændret sig dramatisk. Der er et "tektonisk skift" i gang i verdenspolitikken, hvor nationerne i det Globale Syd sætter sig op imod den unipolære verdensorden med krige og dødbringende finansielle plyndringer fra Wall Streets og City of Londons finansinteresser.

Tyngdepunktet i verdensudviklingen har nu flyttet sig til den Globale Majoritet. I modsætning til propagandaen i de vestlige massemedier er det ikke Rusland og Kina, der er isoleret. Det er Vestens politik, som ikke længere accepteres af flertallet af verdens befolkning. Kinas 12-punkts-fredsforlag for Ukraine er i øjeblikket genstand for en bred diskussion. Dette falder i tråd med pavens tilbud om, at Vatikanet kan fungere som mødested for forhandlinger uden forhåndsbetingelser, med den brasilianske præsident Lulas forslag om en "fredsklub" bestående af en række nationer i Syd, der skal hjælpe med at finde en forhandlingsløsning på krigen, og med talrige andre forslag på internationalt plan.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har hilst det kinesiske forslag velkomment og har tilbudt sin egen udarbejdelse af ti principper, der bør ligge til grund for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som et forhandlingsoplæg i samme retning.

Den kendsgerning at de Globale NATO-nationer, anført af Storbritannien og USA, afviste Kinas fredsforslag uden videre, næsten før de havde læst det færdigt, afslører, at deres faktiske politik, som de selv har erklæret offentligt, er at splitte og inddæmme Rusland og Kina – helt frem til og inklusive et atomopgør med disse atommagter.

Ethvert land, der ikke vil tilslutte sig denne unipolære politik, trues nu med "Nord Stream"-behandlingen. Tilsløringen af ansvaret i denne sag betyder, at faktiske militære angreb på civil infrastruktur nu er en legitim mulighed overalt i verden.

Den drivende kraft bag al denne krigsfare udspringer af den systemiske sammenbrudskrise i det transatlantiske system med dets 2 billioner dollars i ubetalelige finansielle aktiver. Politikken med dramatiske renteforhøjelser, som den amerikanske centralbank er ved at presse igennem, betyder en nært forestående bankerot og økonomisk og social opløsning i de sydlige lande.

Derfor er kampen for at stoppe faren for atomkrig og kampen for at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle den samme kamp. Den vil enten blive vundet sammen eller tabt sammen. Og hvis de vestlige magter fastholder deres nuværende kurs, bliver atomkrig mere og mere sandsynlig. Hvis vi ikke ændrer os, vil vi høste det, vi har sået, og vi vil sandsynligvis ikke engang være til stede til at fortælle den sørgelige historie til vores børn og børnebørn.

I dag står det indlysende klart, at Ruslands og Ukraines sikkerhed er uløseligt forbundet med hinanden. Kun Rusland kan

garantere Ukraines sikkerhed, og Ukraine kan bidrage til at garantere Ruslands sikkerhed, bl.a. ved at etablere sin neutralitet som led i en forhandlingsløsning på konflikten.

Den 17. november 2022 udsendte arrangørerne af konferencerne "Stop faren for atomkrig nu" en erklæring og en opfordring til handling, som vi stadfæster på nuværende tidspunkt:

"Vi anerkender og understreger, at Rusland, ligesom USA, NATO, Ukraine og alle andre lande, har legitime sikkerhedshensyn, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnestenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Vestfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i modpartens bedste og eftergivelse af gæld, der umuliggør ægte økonomisk udvikling, er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

"Det fælles bedste for den ene menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. Således vil vi blandt alle verdens nationer være i stand til at bidrage til at opbygge en organisation af borgere med fælles global indsats og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan påvirke den internationale politiske debat.

"Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af den alternative økonomiske politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning."

Verden har et påtrængende behov for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som repræsenterer alle verdens landes interesser. Helga Zepp-LaRouche har foreslået ti principper som et grundlag for en sådan arkitektur. Præsident Xi Jinpings tre initiativer, det Globale Sikkerhedsinitiativ (GSI), det

Globale Udviklingsinitiativ (GDI) og det Globale Civilisationsinitiativ (GCI), er en klar repræsentation af dette koncept.

HVOR: schillerinstitute.com

Tilmelding her.

Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system. Skriv gerne under

Skriv under herpå Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Den 14 marts (EIRNS)

Af Helga Zepp-LaRouche

De rystelser i det finansielle system, der kunne mærkes rundt om i verden, og som blev udløst af stormløbet mod Silicon Valley Bank (SVB) i USA, dens efterfølgende lukning og anbringelse under konkursbehandling, er et klart signal til alle regeringer i verden om at handle hurtigt for at forhindre en gentagelse af krisen i 2008 i større skala – større og mere

dødbringende, fordi alle centralbankernes såkaldte "instrumenter" er blevet udtømt.

I betragtning af det finansielle systems ekstreme gældsætning kombineret med en derivateksponering på to billioner dollars, er "Altingboblen" truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud. Der er ingen løsning inden for systemet mellem Skylla, i form af en finansiell stramning, der udløser voksende margin calls og et run på bankerne, som det skete før SVB's problemer, og Charybdis, i form af en tilbagevenden til QE, kvantitative lettelser – og en hyperinflation, der æder gælden op – der findes ingen løsning inden for systemet. I begge tilfælde, hvad enten det er et pludseligt sammenbrud af hele systemet eller en hyperinflationær devaluering, der ødelægger folks livsværk, er den potentielle skade for milliarder af mennesker og den sandsynlige død af millioner af mennesker uacceptabel.

Den manglende håndtering af de grundlæggende årsager til den systemiske krise i det finansielle system i 2008, og de 15 år der siden er gået med uforsvarlig likviditetsskabelse ved hjælp af kvantitative lempelser (QE) – nul, og endog negative renter på bekostning af økonomiens fysiske kapacitet – kombineret med geopolitisk motiveret økonomisk vanvid, såsom sanktioner, der rammer de vestlige økonomier i et gigantisk tilbageslag, resulterer i et sammenbrud af systemet. Hverken Schachtiansk sparepolitik eller redningspakker, "bailouts" eller "bail-ins", vil afhjælpe situationen. Kun en afslutning på kasinoøkonomien og en tilbagevenden til sunde investeringer i den reelle, fysiske økonomi, der sigter mod at øge økonomiens produktivitet gennem kapitalintensiv og energirigtig økonomisk produktion, vil være tilstrækkeligt.

Hvis FDR var i live, ville han erklære en ferie for bankerne, gennemføre en Glass/Steagall-bankadskillelse, en New Deal og tilbyde amerikansk deltagelse i et nyt Bretton Woods-system i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt om at yde massiv

kredit for at øge levestandarden for befolkningen i det Globale Syd. Desværre kan man ikke forvente, at den nuværende amerikanske kongres har formatet eller visdommen til at gøre det samme.

Selv om bestræbelserne fra EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisation) og BRICS-Plus på at skabe en ny råvarebaseret valuta og et nyt finansielt system måske endnu ikke er nået tilstrækkeligt langt, på grund af alle mulige restriktioner og levn fra tidligere fremgangsmåder, kan begivenhedernes dramatik tvinge til at fremskynde realiseringen af de nuværende intentioner. Da den meget reelle mulighed for et ukontrolleret sammenbrud af det finansielle system kan forstærke faren for, at den nuværende stedfortræderkrig mellem NATO og Rusland, med Kina i baggrunden, eskaleres ved et uheld eller en fejlvurdering, er det nødvendigt at handle omgående.

Der må straks afholdes en krisekonference, hvor regeringerne signalerer til verden, at de vil samarbejde med god vilje om at gå over til en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til samtlige nationers interesser på planeten. Det indledende skridt i en sådan ny arkitektur bør være gennemførelsen af de Fire Love, som Lyndon Larouche foreslog: et globalt Glass/Steagall-system, et system af nationale banker, et nyt kreditsystem og internationalt samarbejde om den næste generation af videnskabelige og teknologiske investeringer, f.eks. i kernefusion og rumforskning.

Denne krisekonference skal finde sted enten som en konference i FN's Generalforsamling eller i G20-regi. Hvis disse institutioner ikke er i stand til at reagere, må der findes andre initiativtagere, f.eks. BRICS-Plus, SCO eller en kombination af forskellige repræsentative institutioner. Når menneskehedens velfærd og muligvis dens eksistens er på spil, må alle ideologiske hindringer overvindes.

Skriv under her på Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Repræsentant for Schiller Institutttet på CGTN: Aftale mellem Iran og Saudi- Arabien “er en global afgørende ændring

Den 12. marts 2023 (EIRNS) -Vestasien-koordinator for Schiller Institutttet i Sverige, Hussein Askary, optrådte i går hos CGTN's "Talk It Out"-show med vært Li Jingjing og diskuterede den seismiske vigtighed af den aftale mellem Iran og Saudi-Arabien, som Kina har forhandlet sig frem til. Den 6.-10. marts blev der afholdt forhandlinger i Beijing. Genoptagelsen af de diplomatiske forbindelser mellem de to lande vil ske om to måneder.

Askary erklærede: “Dette er den væsentligste positive begivenhed i denne regions historie, i hvert fald siden invasionen af Irak i 2003... Hvis man vil tale om en afgørende ændring af verdenspolitikken, er det denne. Det er ligeledes en udmøntning af det, som præsident Xi Jinping lancerede som det Globale Sikkerhedsinitiativ. I tilknytning hertil er der også en kombination af det Globale Sikkerhedsinitiativ og Bælte- og Vej-Initiativet, som alle er forbundet nu. Det giver håb om at kunne afhjælpe problemer over hele verden.”

Respekt for hver parts suverænitet og ikke-indblanding i landenes indre anliggender, diplomati som den eneste måde at

løse problemer på og økonomisk udvikling som nøglen til at sikre en sådan aftale (ingen sikkerhed uden udvikling, ingen udvikling uden sikkerhed) er grundlaget for en vellykket forhandling. Askary rapporterede, at Kinas statsråd og topdiplomat Wang Yi havde udtalt, at denne aftale sender et budskab til alle nationer i verden om, at uanset hvor uenige folk er, uanset på hvor højt niveau eller intens striden er, bør man sætte sig ned og tale sammen. Dette gælder tydeligvis for Ukraine. For det andet sender dette et budskab om, at Sydvestasien (Mellemøsten) ikke bør ejes eller kontrolleres af nogen global magt. De mennesker, der bor her, bør selv bestemme deres egen skæbne. Dette er særdeles vigtigt.

Askary mindede publikum om, at det i næste uge er 20 år siden, at USA og Storbritannien invaderede Irak. "Under forberedelserne til denne invasion var jeg personligt involveret sammen med den amerikanske økonom Lyndon LaRouche og med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, i et initiativ i Golfen i maj 2002. Der blev afholdt en konference sponsoreret af Zayed Center i Abu Dhabi. Der var ministre fra alle Golfstaterne til stede.

Den idé, som blev præsenteret der, var, at man ikke kan opnå sikkerhed uden en vision om økonomisk udvikling." (https://larouchepub.com/pr_lar/2002/020602_zayed_speech.html) Askary fremviste derefter et kort over den daværende foreslåede integration af Asien og Afrika. "Hvis man anskuer området omkring Iran, Saudi-Arabien og Egypten, herunder Sudan, Tyrkiet, Golfstaterne og Irak, er dette 'verdens kontinentale korsvej'. Regionens naturlige og menneskelige ressourcer bør anvendes til selve området. Den landlige og maritime silkevej forenes i denne region. Der er 500 millioner mennesker i regionen, de fleste af dem er meget unge mennesker.

Der eksisterer statsejede investeringsfonde til en værdi af 3 billioner dollars i dette område. De kunne udnyttes langt bedre, end det er tilfældet, til at fremme interne ændringer,

der kan forbedre disse menneskers levetid og befolkningens levestandard. I december forhandlede præsident Xi med Golfstaterne. Jeg rådede til, at de finansielle kilder skulle anvendes til finansiering af BVI-projekter i hele verden. Forhåbentlig vil Vesten reagere positivt på denne udvikling og ophøre med sine geopolitiske manipulationer. Ikke blot på dette område.”

Her er linket til hele præsentationen: <https://www.youtube.com/watch?v=kyiv6TQeCv4>